

Giới thiệu Cô Nhóc Bướng Bỉnh Của Tôi

Cô Nhóc Bướng Bỉnh Của Tôi là tựa truyện teen nói về Phương Đan 1 cô gái trong sáng, dễ thương và vô cùng xinh đẹp. cô sinh ra trong một gia đình khá giả ở thị trấn Nabol, rồi 1 ngày nọ, cô gái ấy làm cho 4 chàng công tử con tài phiệt là Minh Đức (học siêu giỏi, hát rất hay), Nam Phong (cực kì đẹp trai và công tử), Khánh Bình (nhà giàu), Khánh Anh (thông minh, IQ cao) mắc phải tiếng sét ái tình với mình.

Tuy 4 chàng trai này đều tài giỏi và đẹp trai nhưng Đan luôn tỏ ra lạnh lùng với họ vì bố mẹ cô cấm yêu. Đến 1 ngày đồng sự trưởng của tập đoàn Royah lớn nhất thế giới tới nhận lại cô là con gái ruột, từ đó Đan rũ bỏ đi vẻ lạnh lùng và cùng 4 chàng trai trở thành 1 nhóm bạn thân khiến ai nhìn cũng phải ngưỡng mộ.

Sau đó Đan được mẹ giao quản lý tập đoàn truyền thông NPD lớn nhất châu Á chuyên đào tạo các nhóm nhạc và ca sĩ. Họ cùng nhau luyện tập và trải qua rất nhiều kỷ niệm, sóng gió và có 1 tình yêu, tình bạn vô cùng đẹp! Hãy dành thời gian để đọc truyện này nhé!

Bạn đang đọc truyện *Cô Nhóc Bướng Bỉnh Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1: Cô Gái Của Năng

Giới thiệu nhân vật:

Trần Phương Đan: Học giỏi, biết diễn xuất, hát cực hay, IQ cao, con nhà khá, bố làm quan to, mẹ buôn bán, có em gái học lớp 5, đang học lớp 10.

Ngoại hình: 1m58, 47 kg, gương mặt đáng yêu với đôi mắt to tròn và đôi môi hoa anh đào mềm mại.

Tiếng nhạc chuông báo thức vang lên:

- Đan à dậy đi học nè con, hôm nay là ngày đầu tiên đi học mà mày cứ nướng mãi, khổ quá-----tiếng bà Ngọc (mẹ nó) vang lên làm nó phải giật mình
- con biết rồi mẹ ui,, huhu mẹ hong gọi con sớm hơn?

Mặc dù có hát hay cỡ nào đi nữa thì cái giọng ngáy ngủ mông lung của nó vẫn làm người nghe phải bật cười. Vào vệ sinh cá nhân xong, nó khoác lên mình bộ đồng phục của học viện Royah, sau đó nó buộc tóc đuôi ngựa và mang vào một cái kính dày cộm làm che đi nửa khuôn mặt xinh đẹp của mình. Chật vật mãi mới dẫn được chiếc xe ra khỏi nhà (bà này hậu đậu lắm cơ). Nó chạy xe đến trường và tấp vào tiệm cà phê 6 tầng mới mở để mua món nước yêu thích của mình. Mới bước vào, nó nhìn thấy 1 thằng con trai cao ngều, da trắng hồng (hơn nó lun) đôi mắt hí Hàn Quốc cùng với gương mặt đẹp như tượng tạc đang đứng nói chuyện ở quầy.

Làm nó đứng hình 3s, sau đó nó lấy lại khuôn mặt lạnh bình thường đi đến chỗ thằng đó:

- Bán cho tôi 1 ly trà sữa.--- nó vẫn lạnh

Người đó đang nói chuyện bỗng nhiên quay qua nhìn nó, hình như anh ta rất bối rối khi thấy nó. Dĩ nhiên rồi, mặc dù đeo kính rất to nhưng Đan nhà ta vẫn rất dễ thương đấy, sau đó anh gật đầu rồi quay vào trong pha. Nó rất bất ngờ, nhìn anh công tử như vậy mà tự pha trà sữa sao? Thật ngưỡng mộ! Nhìn đôi tay anh nhanh nhẩu lấy nguyên liệu, đôi mày anh chau lại chăm chú làm cho nó phải ngơ ngẩn, chưa bao giờ nó thấy ai đẹp trai và có sức hút như vậy. Nhận Ly trà sữa từ anh nó vội vàng đến lớp. Hôm nay là ngày nhập học, nó học 10A1 lớp chọn của Royah, hôm nay nhìn ai cũng lạ và # mặc dù có nhiều đứa học chung nhưng ai cũng đẹp hơn với bộ váy của trường, còn Đan thì vẫn vậy, vẫn vẻ dễ thương, hòa đồng:

- Ê Khánh, tao ngồi kế mày há!

- Ok.

Lớp nó đa số là nhà khá như nó, cũng có điều kiện và học giỏi như nó thôi. Giờ ra chơi nó đi lên phòng giám thị đọc phát thanh (bà này tham gia phong trào nhiều lắm), đi ngang phòng 11A2 nó thấy anh (trà sữa đóá m.n)

Giới thiệu anh nha: tên thật là Trịnh Nam Phong, con nhà giàu, đẹp trai cực kì và là hot boy của trường, mới chuyển về học.

Hình như Phong cũng thấy nó nhưng nó đã kịp thu ánh mắt của mình lại và đi phát thanh. Xong việc, nó đi xuống căn teen với đám bạn trong lớp, Thư kéo nó lại bàn có 1 anh 12 đang ngồi học bài:

- Đức ơi tui em ngồi đây nha anh---Thư nói.

- Ok em--- Đức nói mà mắt vẫn dán chặt vào quyển toán nâng cao

Nó, Thư và Đức cùng ngồi ăn và trò chuyện rất vui vẻ

- Chào em, em là bạn của bé Thư hả?---Đức hỏi lịch sự

- vâng anh! Em tên Trần Phương Đan anh cứ gọi em là Đan cũng được hìh

- Này anh có nghe em đọc phát thanh, giọng em hay lắm, phát âm cũng chuẩn nữa.

- Mon anh nha anh làm em ngại ghê--- má nó lại ủng đồ lên vì ngượng

- Đúng đó anh, Đan nó giỏi lắm!--- Thư nói

- à, 2 tuần nữa trường mình có thi văn nghệ á, các em chuẩn bị chưa?

Nghe xong, 2 nhỏ cứ nhảy tung tung vì thích, thật sự thì tụi nó rất có khiếu về mặt này.

- Vậy tụi em về lớp thông báo và chuẩn bị nha anh, gặp anh sau!

- Ồ đi từ từ thôi nha 2 đứa!---Đức nói vọng theo với vẻ mặt lo lắng, sợ tụi nó ngã

Giới thiệu nhân vật: Đặng Minh Đức, nhà giàu, ba làm kĩ sư, học cực giỏi và nhảy đẹp, Bí thư chi đoàn của Royah, anh rất ấm áp, đối xử tốt với mọi người xung quanh và là anh họ của nhỏ Thư.

Ở lớp, sau khi nghe tin đó xong cả đám nháo nhào lên kế hoạch và ra lịch tập. Ngân sẽ làm nhóm trưởng và biên đạo, nhỏ này rất khoái lãnh đạo nhưng vì nhỏ có tài thật nên tụi nó cũng bỏ qua và nghe theo.

Hôm sau tụi nó có hẹn tập ở nhà Ngân, nó được sắp vào vị trí thứ 7 trên 9 đứa, thật sự cũng hơi bất công vì nó nhảy rất đẹp mà cho solo có 1 phút thôi, nó tức lắm nhưng nói không lại nên cũng đành bỏ qua. Tập xong là 6h30, nó từ từ thả bộ về nhà, vì tập mệt và vấp tảng đá nên chân nó đau lắm, điện thoại hết pin nên nó đành ngồi đó khóc và gồng chịu đau, một lúc sau nó gặp 1 thằng con trai ăn mặc rất style đi lại chỗ nó:

- bạn có sao không? bạn bị thương hả?---Người đó lịch sự hỏi thăm nó

- cảm ơn bạn, mình không sao đâu, chỉ là cảm thấy hơi đau ở chân thôi bạn đi đi--- nó cố gắng từ chối sự quan tâm nhưng nó đâu biết rằng từ cái giây phút nó ngước mặt lên đã làm ai đó phải nhói tim

- bạn đi được không vậy? nhà bạn ở đâu mình đưa bạn về?---người đó vẫn hỏi nó

- hìh thôi không cần thật đấy mình rất ổn mà.---nó cười hiền rồi gồng đứng dậy bước đi.

Đi được vài bước nó lại đau và ngã quỵ xuống, người đó vội chạy lại đỡ nó đứng dậy:

- sao bạn ngốc quá vậy? Chân chảy máu ướt hết rồi mà còn nói là ổn, lên đi mình công bạn về nhà!

-nhưng mà ba mẹ mình khó lắm lời nghì bạn là bạn trai mình thì phải làm sao?---Nó lưỡng lự mãi

- Trời ơi khổ quá để mình giải thích cho---Người đó cười, một nụ cười thiên thần

- ở Nhà mình ở đường xxx á

Cũng nó trên vai được một lúc, người đó hỏi:

-Này bạn ơi bạn tên gì vậy?

Im lặng

- Này bạn gì đó ơi sao không trả lời mình?

Im lặng

- Hì chắc ngủ rồi hả? giống thật--- nhưng mà giống ai ta???

Cũng nó về tới nhà, lễ phép trình bày sự việc với ba mẹ nó rồi người đó quay về, còn nó thì được băng bó và ngủ luôn tới sáng.

Giới thiệu nhân vật: Người đó : tên thật là Trương Khánh Bình, nhà rất rất rất giàu, hát hay, học 10A3.

(mình mới tập viết thôi nên các bạn cmt góp ý giúp mình hoàn thành tốt nhé!)

Bạn đang đọc truyện *Cô Nhóc Bướng Bỉnh Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Ngày Rắc Rối

Sáng hôm sau vào trường, Đan nhặt được 1 tờ liên lạc có tên Trương Khánh Bình 10A3, nó liền chạy đến lớp để trả, không ngờ gặp người đó (lát mình gọi cậu nha), 2 người gặp nhau mặc dù nó rất vui nhưng nó vẫn cố tỏ ra lạnh lùng vì muốn không xảy ra nhiều chuyện vượt quá tầm kiểm soát:

- Chào bạn, lại gặp nhau nữa rồi, bạn khỏe chưa?

- Cảm ơn bạn, ba mình nhờ bác sĩ giỏi chăm sóc nên sáng ra mình thấy khỏe hẳn, chỉ có điều còn phải đi nhẹ nhàng tránh làm đau đùi--- nó trả lời cậu theo bản năng (z mà nói lạnh lùng)

- à hôm qua mình định hỏi bạn tên gì nhưng....thấy bạn mệt nên để bạn ngủ hjj-- cậu ngượng

- ý quên giới thiệu mình là Trần Phương Đan, mình học 10A1, cơ mà bạn biết lớp này ai tên Khánh Bình hk?----nó hỏi 1 cách hồn nhiên như không biết gì

còn cậu thì cười sặc sụa làm cho nó ngáo đơ ra, không biết chuyện j...

- ha ha ha, thằng đó ở đây nek, tìm nó có j hk?

- ủa...ủa bạn là Khánh Bình hả?--- Nó vẫn đang shock

- ừ là mình á, tìm mình có chuyện gì không vậy?---cậu nói mà vẫn đang cười sặc sụa

- hj này mình có nhặt được cái này, xem thử phải của bạn hong?---nó đưa phiếu liên lạc cho Bình

- Ở của mình á, mình làm rơi cảm ơn bạn nhiều nha!

- vậy mình về lớp trước nha bạn, tạm biệt!--- nó nói gấp

- Ồ cho mình xin sdt bạn i mà!---cậu nói với vẻ mặt nùng nịu

- XL nha Đan không xài đt (bà này xạo hay thiệt)

Nói rồi nhò bỏ đi, để lại cho ai đó 1 sự tiếc nuối không lồ!

- Thôi kệ đi dù sao thì cũng biết tên và lớp rồi, từ từ tính hehe--- cậu tự nói với bản thân mình.

10A1

- Ê tụi bây, trưa nay học xong về ăn cơm rồi lại nhà tao tổng duyệt nha, mang theo cả đồ diễn để tối đi luôn đấy--- Ngân nói vs tư cách nhóm trưởng

- Ủ--- cả nhóm đồng thanh

ra chơi, nó và Khánh đang học bài thì có loa phát thanh gọi nó lên phòng giám thị, mặc dù rất mệt nên nó phải đi.

- Dạ thầy gọi em--- Nó thở gấp khi lên tới, lúc này, nó chưa thấy Minh Đức đứng cạnh.

- hi mệt lắm hả em?--- Minh Đức quay qua hỏi nó

- Ừa anh cũng ở đây hả?--- Nó nói với vẻ bất ngờ

- Thầy gọi 2 đứa lên đây để nhờ 2 đứa làm 1 việc--- nói đoạn thầy nhìn qua thì thấy 2 đứa vẫn chăm chú nghe--- tối nay, sau khi trình diễn văn nghệ xong, 2 đứa có nhiệm vụ đánh 1 đoạn văn bản tri ân đến các khách mời đã dự buổi lễ trong trường ta hôm nay, cùng với những hình ảnh chụp lại, tất cả sẽ được phát lên các trang web và màn hình lớn của trường, rõ chưa?

- Nhưng tại sao lại là em vậy thầy?--- nó hỏi với vẻ mặt giống như sắp bị đày tới nơi!

- Các bài phát thanh mà em viết được đánh giá rất cao--- Thầy giải thích với về khen thưởng.

- Vâng, vậy chúng em về lớp nha thầy?--- Minh Đức ga lăng giải vây cho nó

Trên đường về lớp:

- Anh định sẽ làm gì?--- Nó hỏi

- Tối nay anh chỉ hát nên anh rảnh, lát nữa về anh sẽ soạn văn bản giúp em, tối nay chúng ta chỉ cần chụp hình và up bài lên là được!--- Anh nói với vẻ thông thái

- Quoa!!! anh giỏi thật ă, vậy em cảm ơn anh nha vì em đăng ký 2 tiết mục nên em thật sự không có thời gian--- NÓ nói với vẻ mặt đáng thương và thảm ca tụng vị thần cứu tinh của mình ^^.

Tan học nó chạy xe về nhà với vận tốc ánh sáng và vọt qua nhà bếp để lên phòng 1 cách nhanh kinh khủng. Tắm rửa xong, nó thay 1 bộ đồ mới gồm quần jean ôm và áo T-shirt bụi, nó cột tóc đuôi ngựa và bôi lại cho gọn r đeo kính vào, sau đó xuống nhà ăn cơm với mama và em gái nó.

- Cái con bé này, sao mà gấp zữ vậy? ăn từ từ thôi con--- mama nó lo lắng

- Phải ời ă chị, từ từ thôi trời đã sập khi nào đâu mà cuống lên thế!--- Em nó cũng nói.

- Con phải ăn nhanh để đi tập, chắc 10h tối con mới về á, mà tối mama với pé Thi nói papa chờ đi xem con biểu diễn nha!

- ừ mẹ biết rồi, đi cẩn thận nha con gái!

Vừa quay qua thì nó đã đi mất. Ở nhà Ngân, tụi nó luyện tập 1 cách vô cùng hăng say, tuy là phút cuối rồi nhưng lại bắt đầu quan điểm rồi lại đổi động tác làm cho cả nhóm phải chật vật mãi mới xong. Buổi chiều hôm đó, nó đã ước gì mình được trở thành ca sĩ, có phòng tập và biên đạo đẳng hoàng chứ cứ nhoi nhoi với tụi này không biết tương lai sẽ trôi dạt về đâu nữa....

(1 chap như vậy có ít quá hong m.n?, góp ý mình nhé!)

Bạn đang đọc truyện *Có Nhóc Bướng Bỉnh Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Buổi Biểu Diễn Huyền Thoại ^^

2h trước giờ diễn:

- Lẹ lên đi Đan, mày làm gì trong đó lâu dữ vậy?---Ngân hét lớn.

- Ở tao ra liền--- Vì nó bị giành phòng thay đồ nên là người cuối cùng được thay.

1p sau, nó bước ra với 1 diện mạo vô cùng khác, đôi má phính được điểm thêm chút phấn càng trở nên đáng yêu hơn, hàng mi cong dày và đôi môi anh đào càng khiến nó trở nên nhẹ nhàng và thoát tục, hôm nay nó đã cố gắng ép mình bỏ đi chiếc kính dày hàng ngày, tóc nó xõa tự nhiên, và quan trọng nhất là hôm nay nó mặc đầm. Kỳ lạ thật, hôm nay là ngày đầu tiên nó làm những việc đó từ bé đến h, bởi vì nó không quen mặc váy và làm điệu như vậy. Khi nó bước ra, cả đám đều trầm trồ:

- Quoa! Đan ơi mày đẹp thiệt ă!--- Khánh lên tiếng.

- Hì cảm ơn mày nha mà tao thấy kì kì sao ă! --- Nó hơi mắc cỡ

- Mày làm vậy con trai ngta chết hết Đan ơi --- thư nói

- Thôi đi đi, trễ bây giờ! --- Ngân giục.

Tụi nó đến trường bằng taxi, bước chân xuống ai cũng nhìn cả đám, nhất là nó, phải đứng lại 5 giây để quan sát thì mới biết là Phương Đan. Hôm nay học viện Royah được trang trí 1 cách vô cùng lộng lẫy, mặc dù biểu diễn ngoài trời nhưng cứ như 1 party dạ hội, ai cũng đẹp và rạng rỡ, 2 bên là hoa, phía trong là những món ăn nhẹ và cocktail được đầu bếp của trường chuẩn bị. Tụi nó nhanh chóng tiến vào phòng chờ của các tiết mục để chỉnh sửa trang phục. Ở đây nó gặp Đức:

- Wow nhìn anh ngầu lắm ă Đức --- Thư chạy lại bắt chuyện.

- Hi mấy đứa hôm nay cũng đẹp quá trời nè, nhất là Phuong Đan ă, anh nhìn không ra luôn.

Nó không nói gì, chỉ cười mỉm và gật đầu như 1 lời cảm ơn.

- Các em biểu diễn thứ mấy? ---Đức quay qua hỏi tụi nó

- 8 lận anh, khổ cho Phuong Đan, hát xong số 3 lại phải thay đồ --- Khánh nói với về thông cảm

- Có lên nha mấy đứa, của a số 4 ă Đan.

- Vâng.

- Em hỏi hộp lăm hà, sao không nói gì tron vậy?

- Hì em ớn mà anh.

Nói xong, tụi nó kéo nhau ra sân chỉ còn Đan và Đức trong phòng chờ hát.

- à mà chuyện thầy giao ớn chưa anh? --- nó lo lắng hỏi

- Anh soạn văn bản rồi, lát anh hát xong anh đi chụp hình cho, em cứ lo bài nhảy đi, xong rồi anh em mình up.

- Huhu phiền anh ghê, em xin lỗi nha anh làm muốn hết luôn rồi!--no nói với về ngại ngùng và biết ơn.

- Thôi ae mình ra chuẩn bị đi, số 1 xong rồi kìa.--- Đức giúp nó

Ra tới cánh gà nó đã thấy Khánh Bình nhìn nó, mặc dù cũng muốn cười với cậu nhưng nó đã lo, không hiểu sao nó lại làm vậy. Về phần Khánh Bình, cậu chớp mắt lia lịa vì không nhận ra nó luôn. Sau đó cậu chạy đi mua hoa tặng nó vì biết thế nào nó cũng diễn, còn nó thì ngồi chờ cùng với Minh Đức.

Tiết mục thứ 2 đã xong, tiếng MC vang lên làm nó hơi hồi hộp:

- Sau đây là bài hát My heart will go on của Trần Phuong Đan 10A1.

nhưng Minh Đức đã nắm tay nó và an ủi:

- Có lên!

- Umh.

Nó bước lên sân khấu trên nền nhạc dạo khiến hàng nghìn con người ở dưới phải hướng mắt về mình, trong đó có cả Nam Phong, anh đã nhận ra nó ngay từ đầu và mua hoa để lát tặng nó. Trong khi đó thì nó lại bắt đầu ngân lên những giải điệu đầu tiên:

Every night in my dreams

I see you, I feel you,

That is how I know you go on

Far across the distance

And spaces between us

You have come to show you go on

Cả hội trường như nín thở, lắng đọng vì tiếng hát của nó, 1 chất giọng mượt mà lướt nhẹ qua từng câu từ của bài hát, phát âm tiếng Anh như người bản xứ và đặc biệt là truyền tải tình cảm của bài hát đến người nghe như 1 ca sĩ thực thụ. Ở dưới này ai cũng bất ngờ về nó.

- Em làm giỏi lắm --- 1 câu nói nhưng lại xuất phát từ trái tim và suy nghĩ của 3 chàng trai khác nhau, đó không ai khác ngoài Đức, Bình và Phong.

Near, far, wherever you are

I believe that the heart does go on

Once more you open the door

And you're here in my heart

And my heart will go on and on

Love can touch us one time

And last for a lifetime

And never let go till we're gone

Love was when I loved you

One true time I hold to

In my life we'll always go on

Near, far, wherever you are

I believe that the heart does go on

Once more you open the door

And you're here in my heart

And my heart will go on and on

You're here, there's nothing I fear

And I know that my heart will go on

We'll stay forever this way

You are safe in my heart

And my heart will go on and on

Nó vẫn hát, vẫn nhẹ nhàng và dữ dội như Celine Dion, và kết thúc vô cùng bay bổng, cả 1 hội trường vỗ tay vì nó, sau đó Nam phong và Khánh Bình lên tặng hoa cho nó:

- Em/bạn làm giỏi lắm--- cả 2 đồng thanh.

- Cảm ơn mọi người --- nó nhận hoa và cảm động choàng tay ôm cả 2 người.

Sau đó nó phải gấp rút vào phòng thay đồ và đổi phong cách trang điểm, nó mặc 1 cây đen với 1 bộ jumpsuit đen, boots cao đen, tóc buộc đuôi ngựa và trang điểm cá tính như các idol Hàn, điểm nhấn của set đồ là chiếc ciềng xích màu vàng được thiết kế ở cổ áo, trông nó bây giờ cá tính vô cùng, vội chạy ra sân trường tìm nhóm bạn, nó gặp lại Nam Phong, hôm nay anh mặc quần skinny jean và áo thun Hàn Quốc trông rất style:

- Chào em! Nhìn em khác hồi nãy lắm á!--- Nói xong câu đó tự nhiên Phong thấy mình vô duyên quá trời luôn.

- Hì vậy hà anh? hôm nay anh chỉ xem thôi hả?

- Ủ màng này anh không giỏi!--- anh gãi đầu

- thôi gặp anh sau nha em có việc rồi.

Chưa kịp nói lời chào thì nó đã đi. Về phần nó, không hieu sao mỗi lần nói chuyện với anh tìm nó lại đập rợn rợn, sau đó nó cùng nhóm trở về cánh gà và chờ.

- Tiết mục tiếp theo là 1 bài nhảy cover lại ca khúc Nu Abo của F(x) với sự tham gia của các cô gái đến từ 10A1--- Mc nói

..... Hôm nay tụi nó biểu diễn rất máu, nhất là phần solo của nó khiến ai cũng ngưỡng mộ vì độ tài năng của nó. Kết thúc bài nhảy là sự hò reo của mọi người, ai cũng tiếc khi Phương Đan solo ít quá. Nó thì lập tức chạy đến phòng vi tính tìm Minh Đức:

- Anh đợi em này giờ, nghỉ xù đi em mệt hong? --- Anh chu đáo hỏi nó.

- Hoi hoi thôi a, vậy mình làm nhanh đi rồi về a há!

- Xong rồi.

- Hà? xong gì?

- Anh làm xong rồi! --- Anh vẫn thân nhiên.
- Trời ơi phục anh ghê, e cảm ơn anh nhiều nha ...
- Có gì đâu? Giờ về thôi.
- Hì

Cuối cùng thì 2 tuần luyện tập cũng kết thúc thành công, trong lòng nó nhẹ nhõm hẳn, rào bước về nhà mà trong đầu nó cứ tung tung khi nghĩ về những gì hôm nay mình trải qua....

Bạn đang đọc truyện *Cô Nhóc Bướng Bỉnh Của Tôi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Con Là Ai?

Tối hôm đó nó về đến nhà thì thấy 1 hàng khoảng 8 chiếc lamborghini màu đen và trên cùng là chiếc audi màu trắng đậu trước cửa nhà mình, trong lòng nó rất sợ, không biết chuyện gì xảy ra, còn hàng xóm thì cứ đứng tri tro vào nhà mình, thậm chí có người còn lấy cả điện thoại ra chụp hình lại nữa:

- Có chuyện gì vậy ba mẹ?--- Nó chạy vào nhà và hỏi lớn khi chưa nhận ra sự hiện diện của 2 người lạ trong nhà mình.

Mẹ nó thì khóc suốt, lúc này nó quay qua nhìn thì thấy ông Jonhnathan Hạnh Nguyễn-chủ tịch tập đoàn phân phối tổng hợp Royah lớn I Thế giới cùng phu nhân là ca sĩ Anna Thu Phương đang ngồi trên ghế, nó bất ngờ và bất giác hỏi:

- Các vị này đến đây chỉ vậy ba?

Ba nó thì không khóc nhưng giọng ông có gì đó nghẹn lại, ông đến ôm nó, ghi đầu nó vào ngực mình và nói:

- Đan à! Ba xin lỗi vì đã giấu con bí mật này, thật sự con không phải con ruột của ba mẹ, con chính là thiên kim của tập đoàn Royah, và ba mẹ ruột của con chính....là họ.

- Ba nói gì vậy? con không tin! Chuyện đó quá hoang đường, làm sao có thể chứ?--- nó khóc thét lên và nói trong tiếng nấc.

- Con gái à! Ba mẹ xin lỗi con vì trong 16 năm qua đã bỏ rơi con, nhưng thật sự đó không phải lỗi của ba mẹ, là vì lúc sinh con ra y tá đã làm thất lạc thôi, con hãy suy nghĩ kỹ và trở về bên ta nhé! --- bà Anna cố gắng phân trần cho nó hiểu.

- Các người giàu như vậy tại sao lại không tìm được tôi trong suốt 16 năm kia chứ! Ông dưỡng dục lớn như trời biển, cho dù tôi là con của các người nhưng làm sao tôi có thể quay lưng với ba mẹ tôi, với những người cưu mang tôi, cưu mang con các người trong suốt gần 2 thập kỷ kia chứ!

- Đan! Nghe mẹ nói đi con, chúng ta nuôi dạy con không phải mong con đền đáp, con được sống sung sướng hơn đó là điều chúng ta mong muốn, con về đi, về với ba mẹ con đi!--- Bà Ngọc cố nói.

- Mẹ à....--- nó nói không nên lời, nhưng có vẻ nó đã thông suốt.

- Nghe lời đi con gái, cho dù thế nào thì nơi đây vẫn là nhà của con, nếu con nhớ ba mẹ, nhớ bé Thi, con có thể về thăm bất cứ lúc nào con muốn--- Ba nó nói

- Ba....mẹ--- nói xong nó chạy lại ôm ba mẹ nó và nói lời tạm biệt, nó cũng không quên vào phòng nhìn em nó ngủ và thơm má em nó.

Sau đó nó cùng đoàn xe sang trọng kia trở về thành phố.

Trên đường đi:

- Nín đi Đan, con khóc như vậy ta xót lắm--- ba ruột nó an ủi.

- Nhưng mà....ba! Con muốn học ở Royah!

- Ở đó là chi nhánh nhỏ nhất của Royah, chúng ta sẽ đưa con về Mỹ và học ở trụ sở chính, con thấy thế nào? --- bà Anna cười hiền vuốt tóc nó.

- Không! Con muốn học ở đây, con xin ba mẹ đây! --- nó quả quyết và hàng mi lại long lanh hơn nhờ nước mắt.

- Thế thì ba mẹ chiều con, nhưng chúng ta sẽ xây cho con 1 căn biệt thự ở đây, và con phải có vệ sĩ!--- ba nó nói
- Con biết rồi ba, con muốn biệt thự của con nằm ở bờ sông Xabol được không ba? --- nó nũng.
- Theo ý con hết, Nhưng con phải về tp ở 2 tuần chờ xây nhà xong, con hiểu chứ?
- 2 TUẦN? nhanh vậy ba?
- Ta sẽ để con biết những điều kì diệu mà chúng ta có thể làm được cho con, giờ thì ngủ đi nào con gái!
- vâng

Sáng hôm sau nó thức dậy trong 1 căn phòng lạ, ở đây nó được nằm trên 1 chiếc giường Hoàng Gia Anh của thế kỷ 17, các vật dụng trong phòng đều trang nhã và sang trọng với gam màu chủ đạo là Cam, trắng, tạo sự thoải mái và tươi mới (quảng cáo xúi thôi mùa), nó ngồi dậy nhìn quanh, có lẽ nó đoán được đây là phòng mình, đi ra ban công tham quan, nó có thể nhìn thấy cả thành phố, tâm trạng nó đã khá hơn nhiều, nó thấy có tủ đồ, mở ra là 1 căn phòng chứ không phải tủ, trong đó thiết kế rất tiện nghi, bày đủ mọi kiểu quần áo, nón, kính, giày cho nó, bây giờ thì nó có thể hiểu được phần nào cuộc sống của giới tài phiệt. Lấy tạm một bộ váy voan và đồ lót mặc ở nhà, nó bước vào phòng tắm:

- Qoa! sao có thể chứ? Toilet rộng hơn nhà dưới của mình luôn!--- nó hét lên trong con hoảng.

nó tắm khoảng nửa tiếng thì bước ra (nửa tiếng lặn), vừa mở cửa nó đã bất ngờ:

- AA

(Điều gì xảy ra với nó, các bạn chờ chap tiếp nhé!)

Bạn đang đọc truyện *Cô Nhóc Bướng Bỉnh Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Cuộc Sống Mới Của Công Chúa Băng!

Trước mặt nó bây giờ là hai hàng người hầu, 5 vệ sĩ mặc vest và 1 bà quản gia trung niên đang chào nó:

- Xin chào tiểu thư, từ nay họ sẽ có nhiệm vụ làm cận vệ và hầu hạ cô!--- bà quản gia kính cẩn nhưng nghiêm giọng.
- Ukm tôi biết rồi nhưng.....nhưng họ tên gì?--- nó hỏi ngập ngừng.

bà quản gia chỉ vào từng người và giới thiệu tên: 5 vệ sĩ gồm 2 gái, 3 trai tên: Mai, Tuyết, Thanh, Trung, Nhựt.

- Bây giờ mời tiểu thư theo chúng tôi xuống nhà ăn sáng, lão gia và phu nhân đang đợi --- quản gia nói (bật mí nhé: bà này sau này sẽ làm nó khóc ngất đấy!)

Nó theo quản gia đi trước, theo sau là 2 vệ sĩ nữ, sau đó là 2 hàng người hầu và cuối cùng là 3 vệ sĩ nam. Bộ dạng của nó lúc này khá là tiểu thư: mái tóc ướn sững quần khăn ngang cổ, áo đầm dài, dép lê trông nó dễ thương lắm. Xuống tới nhà thấy ba mẹ nó đang đọc báo nên nó cũng không nói gì, chỉ ngượng ngùng ngồi xuống sofa đối diện và lau tóc:

- Kia con, sao con không sấy tóc? để vậy cảm mẹ xót lắm, Mai lên phòng lấy mái sấy xuống đây cho ta! ---- mẹ nó vội nói như sợ nó có chuyện vậy.
- Con...hì đồ giờ con hong có xài máy sấy nên cũng hong biết sử dụng sao luôn....mà để vậy chắc hong sao đâu mẹ đừng lo quá.

Sấy tóc cho nó xong, ba nó dẫn nó vào phòng ăn, toàn là món ngon, làm nó mê tít (bà này ăn kinh lắm), thấy tâm trạng nó đỡ hơn, ba mẹ nó rất mừng, nhưng.... đang ăn thì trên cầu thang bước xuống 1 thằng con trai cao ngều, đầu rối nhưng rất style, mặc 1 cái áo thun và quần sọt ngày ngủ đi xuống:

- Good morning pama, cả em gái nữa!--- Người đó nói rồi choàng tay ôm sau lưng nó.

- Ba mẹ....đây là???--- nó bất ngờ.

- À ta quên giới thiệu đây là Hạo Thiên, anh trai con, năm nay nó học 12 rồi!---ba nó cười hiền nhưng nói chuyện hơi ngập ngừng để chờ phản ứng của nó.

- hìhì vui quá.... vậy là mình có cả anh trai nữa cơ, hìhì hai phải thương em nhiều nha!--- ns xong nó nhảy lên và ôm anh nó, thật sự thì phản ứng của nó đã làm cho 2 vị kia phải thở phào nhẹ nhõm.

- Biết rồi ngốc, anh đợi em lâu lắm rồi đó, sau này anh sẽ làm vệ sĩ cho em luôn --- anh trai nó cười nói. Cả gia đình ăn cơm trong không khí vô cùng vui vẻ.

Giới thiệu anh nó: Tên: Nguyễn Hạo Thiên, cao 1m85, nặng 55kg, lớp 12, sở hữu 1 vẻ đẹp lai hoàn hảo (ông nội người âu), IQ 300/300, vui vẻ, thân thiện nhưng lại là kẻ khát máu trong giới giang hồ, giỏi thể thao, thông thạo võ thuật, 1 tay bắn súng siêu cừ, biết khoảng hơn 15 thứ tiếng và thông thạo văn hóa của 50 quốc gia. Sở hữu quyền thừa kế toàn bộ dòng bạc trên toàn Thế Giới của Royah. Rất thương nó.

Sau khi ăn cơm xong, mẹ nó dẫn nó đến trung tâm thương mại Royah trên chiếc xế audi 7 tỷ. đứng trước trung tâm có 2 hàng vệ sĩ gồm 10 người ra đón và 1 cô thư ký đi cùng mẹ con nó. Đi tới đâu, mọi người né tới đó, ai cũng lấy điện thoại ra chụp hình (bây giờ nó nổi như cồn rồi, tin chủ tịch Royah tìm được con gái ruột lên trang bìa của hơn 1000 quyển tạp chí xuất bản toàn thế giới chỉ trong 1 buổi sáng.)

- Đan à, hôm nay mẹ muốn cho con làm một bài test để kiểm tra sự am hiểu của con trên các lĩnh vực, sau đó mẹ sẽ giao cho con quản lí 1 chuyên ngành của Royah. Hôm nay ta sẽ bắt đầu với thời trang nhé!

- Thôi mẹ, con hong làm được đâu! --- Nó nũng.

- Ngoan nào con yêu, chỉ thử thôi mà, mẹ sẽ lên tầng 7 uống trà đợi con, sau đó nhiệm vụ của con là dẫn theo 7 vệ sĩ nữ đi khắp trung tâm chọn đồ cho họ mặc rồi dẫn lên tầng 7 để mẹ kiểm tra. Ok?

- Vâng--- giọng yếu xìu.

(Tạm dừng thôi hôm nay bận quá tr,,, góp ý nhá mn)

Bạn đang đọc truyện *Cô Nhóc Bướng Bỉnh Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Anh Trai Hoàn Hảo

Sau 30p nó trở lại cùng với 7 "thảm họa thời trang" làm mẹ nó đang uống trà cũng phải phun ra hết:

- Thấy chưa con đã nói là con làm không được rồi mà!---nó chu mỏ biện minh cho tai họa của mình.

- Ủ ừ, vậy thôi mấy đứa thay đồ đi, mẹ dẫn con đến phòng thu nhé Đan.--- mẹ nó nói nhưng trong lòng lại thầm thương cho 7 nàng vệ sĩ.

- Hìhì phòng thu sao mẹ?

- Con thích hát lắm hả?

- Vâng!

Khoảng 20p sau, nó có mặt tại phòng thu cùng mẹ nó, mặt nó cứ cười mãi và đi lon ton phía sau mẹ nó y chạn con nít:

- Con biết You raise me up hk Đan?

- Bài con thích ă mẹ!

- Vậy con thu bài đó nha? Nhưng mà đó giờ con thu âm chưa?

- Dạ chưa nhưng mà con sẽ cố gắng, con thích hát lắm cơ.

- Mẹ cho người thu demo cho con trước nha, à quên đợi xíu anh con sắp tới rồi.

- Anh cũng thu nữa hả mẹ?--- mặt nó tròn xoe hỏi mẹ nó.

- Ồ, Hạo Thiên nó hát hay lắm, mẹ muốn 2 đứa song ca thử.

- Mama vs Đan đợi con lâu hk?---anh 2 nó chạy lại hỏi và nhéo má nó.

- Hai oi hai đẹp trai quá hắc---nó suýt xoa

Hôm nay anh hai nó rất cool, đội nón mò vịt, mặt áo thun hàn và quần bò, đi kèm với 1 đôi giày thể thao trông vô cùng chất, còn nó thì đầm maxi và nón đưa hấu rất dễ thương.

- Hai đưa vào chuẩn bị đi, Thiên à con nhớ hướng dẫn cho em nhá! --- mẹ nó cười hiền.

Phải nói anh trai nó hát rất hay, những lúc luyện lên y chan giọng nữ, phối với giọng cao của nó vô cùng ấn ý, cứ thế 2 anh em hát hết bài khi nào không hay. Mẹ nó đứng ở ngoài vỗ tay quá trời.

- Đan làm tốt lắm, mẹ đã hiểu con giỏi gì rồi, nhưng vừa nãy mẹ có 1 cuộc điện thoại quan trọng của thư ký nên mẹ phải đi liền, Thiên chờ em đi ăn rồi về nhà nhé con---nói xong mẹ nó hôn trán nó và ôm 2 anh em.

Trên đường ra bãi đỗ xe:

- Hai oi hai biết nấu ăn hong?---nó cười hỏi.

- Dĩ nhiên rồi, anh mà cái gì hong biết!

- Vậy mình đừng đi ăn, hai anh em mình về rồi hai nấu cơm cho em ăn nha, nha hai!---cái tính trẻ con của nó lại bùng phát làm Hạo Thiên không nổi từ chối. Về đến nhà, 2 đứa lên phòng thay đồ, sau đó xuống nhà nấu cơm.

- Đan à! em biết lật rau hong? --- anh nó hỏi.

- Biết chứ hai, lúc trước em toàn làm việc nhà phụ ba mẹ thôi.

- Tội nghiệp em quá, trong khi anh hong đụng đến móng tay

- Hì hì có gì đâu hai nhieu khi học được mấy chuyện đó cũng hay mà --- nó cười hiền.

- Uk cũng đúng vậy em lo chuyện rau nha, hai thái thịt và làm sốt, mình ăn mì Ý đi cho nhanh.

- Yeah

Một lúc sau đã nấu xong, hai anh em nó vừa ăn vừa trò chuyện đủ thứ trên đời bỗng anh nó la lên:

- Nè, một lát ăn xong em rửa chén nha nhóc! hìhì anh nấu rồi.

- Gì chứ, em cũng có nấu mà, anh hai chơi kì nha. Mà hong phải có người rửa sao?

- Anh muốn em rửa mà!

- hong chịu đâu, tù xì ị, dám hì?

- Chơi thì chơi sợ gì.

Hai anh em nó ra giống nhau nên 2 đứa cùng rửa, nói là cùng rửa chứ nó chỉ đứng nghịch nước rồi hắt vào người anh nó thôi, khổ cho Hạo Thiên phải chịu đựng em này dài dài.

Bạn đang đọc truyện *Cô Nhóc Bướng Bỉnh Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Hot Girl Và Hot Boy Mới Của Học Viện Royah

9h sáng:

- Đan à dậy đi! em ngủ kinh gì mà kinh thế! --- anh nó đợi hết nổi nên chạy vào phòng lôi nó.

- Thôi cho em ngủ xiu đi mà hai, 5p nữa thôi nha nha nha! --- giọng ngáy ngủ mang thương hiệu của nó.

- Chính xác là em đã nói câu đó 16 lần rồi, có nghĩa là 80p tương đương với 1h20p! --- Hạo Thiên hét lớn.

- Hai làm gì la em dữ vậy? Mét baba nè huhu! --- mặc dù nói vậy nhưng nó vẫn ngủ.
- Bama đi Út rồi nhóc, em sẽ chết với hai haha! --- anh nó cười đắc chí --- còn bây giờ có thức dậy không thì bảo?
- Rồi rồi thức nè, mệt ghê ă chủ nhật mà cũng hong tha nữa huhu! --- vừa nói nó vừa vào toilet.

Làm vệ sinh cá nhân xong, Hạo Thiên và nó ăn sáng rồi đến salong tóc 5 sao ở Trung tâm thương mại để tút lại nhan sắc cho nó:

- Hai định biến em từ Cinderella thành công chúa à? hìhì
- Tường tượng quá rồi, mama có lệnh mai cho em về dưới học lại, nhà cửa lo xong hết rồi nên hôm nay anh em mình phải đi làm đẹp chứ!
- AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA thiệt hả hai? oh là la thích quá hai oi.
- Hì hai về với em luôn. tại pama dặn phải tr....ăm sóc nâng niu em nên 2 quyết định về dưới với em đóa kkkk.
- Thiệt hả?---nó mừng rỡ nhưng lúc sau lại ù xù --- hai về dưới chắc 4h sáng em phải dậy rồi quá!
- hehe hong có đầu nhóc, hai cũng nướng thôi, nhưng mà thua em xa lắm, sau này nhớ chỉ dạy thêm cho anh về chuyện đó nha!
- haha tại hạ hong dám....

Sau đó nó xuất hiện với một bộ dạng vô cùng khác: mái tóc lai được uốn nhẹ bông bênh trông rất style, làn da trắng hồng không một chút tỳ vết và vô cùng xinh đẹp, trông nó đúng chuẩn là tiểu thư nhà trăm anh thế phiệt, còn Hạo Thiên cũng rất đẹp trai, anh mọc lai tóc và cắt theo kiểu Hàn Quốc, đi kèm với nước da trắng ngần và chiều cao lý tưởng khiến anh nổi bật nhất trong đám đông. Sau đó hai anh em nó phi thẳng về nhà mới ở Nabol.

Về tới nhà khoảng gần 7h tối, trước cửa nhà nó bấy giờ là 5 hàng người hầu và 10 vệ sĩ đứng trước cửa để chào, ngôi nhà được xây theo phong cách châu Âu cao 6 tầng được bật đèn nổi bật cả một thị trấn. Nó bước vào đi từng phòng, điều làm nó mê tít chính là phòng tập vũ đạo, phòng nhạc cụ, bể bơi và phòng ngủ của nó. Phòng nó ở tầng 2 hướng ra bờ sông Nabol sát 1 căn nhà 2 tầng kế bên, tuy có chút không thoải mái nhưng nó lại thích cái làn gió từ cửa sông phả vào, phòng được ngăn làm 3 khu vực: Phòng sách, buồng ngủ và toilet, phía ngoài ban công có treo hàng trăm chậu hoa bằng-xê đủ màu sắc nhìn rất đẹp, tủ quần áo chứa vô số trang phục được chia theo từng loại và để riêng trong từng khu vực. Tắm rửa xong nó leo lên giường ngủ một giấc tới sáng.

Sáng hôm sau hai anh em nó phi đến trường trên chiếc mui trần màu trắng, phía trước là 5 chiếc audi màu đen (xe của vệ sĩ thui mùa) theo bảo vệ, đến trường lúc 7h10, trong khi cả trường đang sinh hoạt thì dàn xê hộp tiến thẳng vào gây náo loạn cho học sinh. Vệ sĩ bước ra trước, chạy đến mở cửa xe cho anh em tụi nó, đầu tiên là anh nó bước ra khiến toàn bộ nữ sinh trong trường chết đứng (dĩ nhiên rồi), sau đó là nó bước ra, lúc này nó nhận được hàng ngàn con mắt ngưỡng mộ lẫn ghen tị, ai cũng nghĩ anh là người yêu của nó, lúc đó Phong cũng thấy nhưng anh không biết nó là ai, chỉ cảm thấy một cảm giác thân quen len lỏi trong từng tế bào. Thầy hiệu trưởng bước về phía anh em nó:

- Các em đi học với kiểu cách thế này à? các em có biết mình vừa làm náo loạn nơi này không?
- Nguyễn Hạo Thiên! biết chứ? --- giọng anh nó lạnh như băng và nhìn ông thầy như muốn bắn cho 1 phát.
- Dạ... Thiếu gia và tiểu thư đến sao không báo trước? Mời hai vị lên phòng ạ. --- ông hiệu trưởng chết trân.

Nó thấy hơi sợ anh nó nhưng cũng chỉ đứng im và không nói gì, nó nghĩ để quản lý tốt thế giới đêm thì anh nó lạnh như vậy cũng là chuyện bình thường. Anh em nó cùng theo lên phòng hiệu trưởng và:

- Sao sao lại như thế được? --- Hạo Thiên bất ngờ.....

(hì theo dõi tiếp những ngày tháng về sau của anh em nó nhé mọi người)

Bạn đang đọc truyện *Cô Nhóc Bướng Bỉnh Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 8: Gato Tớ À?

Trước mặt 2 anh em nó là ông Lâm, em ruột ba nó, là cố đông của Royal, thương anh hai nó lắm, sau này cũng rất thương nó, chú rất rất rất giỏi võ, và đảm nhận vai trò thầy dạy võ cho nó sau này, đào tạo ra 1 sát thủ vô cùng khát máu.

- Chú...chú về khi nào vậy ạ? --- anh nó áp úng.

- Chú mới bay, trước hai đứa 1 bước thôi mà ở Mỹ lạnh quen rồi giờ về Việt Nam nóng quá có hơi không quen, nào cháu gái chú là đây phải hong? --- chú tươi cười nhưng hiện ra vẻ nghiêm ngặt của 1 người trưởng bối.

- Đan à chào chú đi em! Chú là em ruột của papa mình ă! --- anh nó giới thiệu.

- Dạ con chào chú, nhìn chú phong độ quá hìh! --- nó thay đổi rất nhiều từ khi thay đổi cuộc sống, nói chuyện rất cởi mở.

- hello con, trông con bé xinh quá Thiên nhi?

- hìh có gen của con mà chú! --- anh nó tự kiêu.

- Dạ phòng của tiểu thư là phòng số 1, lớp 10A1 và ngài Lâm Nguyễn sẽ là giáo viên chủ nhiệm, còn thiếu gia học trên tầng 1 lớp 12A1. Mọi người có thể lên lớp ạ.

- AAAAAAAAAAAAAAAAAA chú chủ nhiệm con sao? huhu chú oi tha cho con nhé!

- Pa con đã lên tiếng dĩ nhiên chú phải làm rồi, ngoan nào cháu yêu!

Lớp 10A1:

- Ê tụi bây, tao đoán trường mình sắp có biến rồi, thấy cái dân xe tiền tỷ ngoài kia hong? có khi nào xã hội đen hong trời? --- Lan nói.

- Mày khủng quá, cùng lắm là bọn con nhà giàu trên tỉnh chuyển về thôi, mà sao xuống đây chi tr? --- Ngân nói.

- Cả lớp nghiêm!

- Chào các em tôi là Nguyễn Minh Lâm, tôi từ Mỹ trở về tôi sẽ đảm nhận môn Thể dục quốc phòng của các em và kiêm luôn chủ nhiệm --- chú nói với giọng nghiêm nghị.

- wow---cả lớp.

- Trật tự, tôi muốn giới thiệu với lớp 1 học sinh mới, nhưng có lẽ các em cũng biết, vào đi Đan. --- chú Lâm kêu nó.

Nó bước vào với 2 cô vệ sĩ đi đằng sau khiến tất cả giật mình, ai cũng nhận ra nó chỉ có điều thấy nó quá khác, quá vip, đến nỗi khó nhận ra.

- Chào các bạn, mình là Nguyễn Phương Đan, chắc các bạn cũng nghe nói ít nhiều về mình, hìh mình về rồi đây, thầy ơi em xuống kia ngồi nha thầy.

- Uhm. --- tùy em.

Giờ ra chơi, nó và Khánh định xuống cawnteen:

- Tiểu thư để tụi chị đi với em!

- Không cần đâu chị, cũng đâu ai làm gì em đâu mà phải theo bảo vệ nữa, 2 chị ở lại đi, em lên liền mà!

- Nhưng....

- Trời ơi hong ai dám làm gì em đâu mà,ngồi đây đi.

- ờ ờ.

Hai đứa nó đi xuống tới căn teen thì bị 1 đám con gái ăn mặc lòe lẹt kiểu hot girl chặn lại.

- Ê mày là đứa nào mà dám lạng lách hành vậy hả?

- Các người nói gì vậy, biến ra cho tôi đi.

- Hừ, mày có biết trường này được chị My bảo kê hong mày? khôn hồn thì đừng có làm nôi---nhỏ đó nói rồi xô nó xuống.

Lúc đó anh nó đang đi với Đức (hong biết thân từ khi nào) thấy cảnh đó liền chạy lại:

- Đan em có sao hong? tay chảy máu rồi kia, sao vậy? --- anh nó lo lắng cho nó. --- Các người vừa làm gì vậy? HẢ? --- quay qua hét băng Hồng.

- Đi tụi bây. --- Hồng nói.

- Khoan đã, nếu không muốn bị bắn thì nghe nè! Từ nay về sau cấm bén mảng lại gần Phương Đan, nếu không thì ba đời nhà các người cũng không sống

nổi, NHỚ CHƯA HẢ ?

Lúc đó, Đức nhìn thấy nhưng thấy Hạo Thiên giải quyết rồi

Bạn đang đọc truyện *Cô Nhóc Bướng Bỉnh Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Hàng Xóm!

Anh nó lập tức bế nó lên phòng y tế và gọi cho cả chú nó, 2 chú cháu nhìn nó đau mà cứ bức bối trong người đòi sa thải 2 chị vệ sĩ nhưng nó khóc can lại:

- Con như vậy thì chú biết nói sao với ba con đây Đan? --- Chú nó chau mày.

- Con xin lỗi chú vì đã làm phiền chú, nhưng con xin chú bỏ qua chuyện này nha, con không muốn mọi người lo lắng cho con. --- nó nói nhưng giọng nói rất yếu.

- Cái đám đó anh sẽ giải quyết, đám đụng đến Nguyễn Phương Đan thì chỉ có chết và chết thôi. --- Hạo Thiên nóng nảy nói.

- Thôi anh, cảnh cáo như vậy đủ rồi mạng người quý lắm, bình tĩnh đi, em hong sao đâu nhưng mà đói quá, mình về nhà nhe! --- nó nói đỡ.

- Ủ, hai đứa về nghỉ ngơi đi, chú còn tiết lát chú họp ở võ quán rồi, mai gặp, Đan nhớ tự chăm sóc mình đó. --- chú Lâm nói quá trời.

- Vâng con biết rồi, tạm biệt chú.

Hạo Thiên chở nó về nhà, 2 anh em thay đồ xong xuống nhà ăn cơm.

- À Đan, hai ngày nữa có thầy Alex về dạy nhảy cho em ă, nghe nói là mama mời.

- Wow really?

- Sure.

- yeah tuyệt quá hai oi oh là la thể là mình được học nhảy --- nó phấn khích quá nên nhảy dựng lên làm Hạo Thiên bật cười.

- Được rồi, ăn cơm xong anh đi có chút việc, em ở nhà ngủ đi nha cho khỏe, anh có cho người cut đầu ra để trong tủ ă, khi nào buồn thì kêu chị Mai lấy cho ă. --- anh nó cẩn thận dặn.

- Vâng. --- nó định hỏi anh nó đi đâu nhưng nghĩ anh sẽ khó xử nên thôi.

Ăn xong nó vào phòng nhạc cạ lấy cây violong đem lên phòng chơi, đứng trước ban công lộng gió hình ảnh cô gái mặc chiếc váy màu trắng xòa tóc kéo từng nốt nhạc đã lọt vào đôi mắt của ai đó, anh đứng từ bên kia nghe qua rất lâu, sau đó mới lên tiếng:

- Bạn đàn hay lắm ă! --- Đức nói sau đó nó quay qua.

- Ủa anh hả? nhà anh bên kia sao?

- Em là.....Đan hả? --- Đức hỏi nó.

- Vâng em nè, trời ơi vui ghê nha hong ngờ nhà anh bên kia. --- nó cười tít mắt.

- Uk hìhj em đàn hay thiệt ngưỡng mộ quá đi !! --- anh cười khen nó.

- Có gì đâu anh, mà anh xuống nhà đi đọi em xiu.

- Có chuyện gì hả? --- anh ngạc nhiên.

- Hìhj cũng không có gì, chỉ là có ít chuyện vặt định nhờ anh thôi hà --- nó lại cười, thật ra nó cũng vui.

- ừ để anh xuống.

Đức đi xuống nhà và đứng trước cửa nhà nó, thấy nó đi ra anh bất ngờ vô cùng:

- Woa! cái gì vậy nè?

(Tạm dừng thui hìh xl các bạn nha mun hong có thời gian nên viết chap hơi ngắn)

Bạn đang đọc truyện *Cô Nhóc Bướng Bỉnh Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Cuộc Chạm Trán Với.....!

nó xuất hiện với 2 người hầu đằng sau, trên tay ai cũng khệ nệ nhiều quà nhìn là biết hàng hiệu không rồi:

- Hìh em muốn làm quen với hàng xóm nên nhờ anh dẫn đường thui mà! --- nó nói nghe giọng có vẻ vui lắm.

- sao hong nói sớm vậy nè? giờ đi há! --- anh nói.

- Nhà anh trước!

- What? hìh ờ.

Đức dẫn nó vào nhà, 2 chị hầu đứng ở ngoài, lúc này trông style nó vô cùng sang trọng, vẫn là váy trắng nhưng tóc nó búi cao gọn gàng cùng với đôi sandals trông nó như công chúa, anh dẫn nó vào nhà bếp của mình nơi bà Thủy - mẹ anh đang đứng nấu ăn, thấy có khách bà cười niềm nở:

- Dạ con chào cô! --- nó cười lễ phép.

- Ờ chào con, con xinh quá, nhưng mà ai vậy con trai? --- bà Thủy vui vẻ.

- Dạ đây là Phương Đan, nhà mới bên kia ã mẹ, em ấy nói là muốn đi chào hỏi hàng xóm nên con dẫn đi.

- Dạ đứng rồi cô, à con có ít Sâm Hàn dùng để nấu canh hoặc làm đẹp rất có lợi cho da , con biếu cô một ít ạ! --- nó vẫn rất lịch thiệp trong cách giao tiếp y chan mama nó, rất sắc sảo.

- Ồ quý quá, cô cảm ơn con nhiều nha, mà sao hai đứa biết nhau vậy?

- Hìh con với anh Đức học chung ở royah.

- Nhà con chắc giàu lắm hả Đan? trông con quý phái lắm!

- Con cảm ơn cô, thật ra thì cũng bình thường thôi cô (tập đoàn giàu nứt thề giới mà bình thường hà chị???)

- Thôi mình đi tiếp đi em, để lát tối ã.

- Vậy con chào cô ạ, khi nào rảnh con sang thăm cô sau nhé cô!

Sau một hồi chào hỏi xong nó và Đức ai về nhà nấy, lúc đó anh nó cũng vừa về:

- A hai về òi, một hong hai? uống nước chanh há? mà thôi nước lọc đi cho khỏe! --- nó chạy lại ôm Hạo Thiên và nói một lèo.

- Từ từ thôi chị, cho em thở cái coi! --- anh nó nhăn mặt hôn tóc rồi đẩy nó ra.

- Hai oi, em muốn uống trà sữa, mình cùng đi nha!

- Thôi mai đi học ghé mua luôn, giờ hai mệt kinh luôn ã.

- Vậy em đi một mình nha hai, cũng gần mà, thèm quá chịu hít nổi rồi. --- nó nũng.

- Ở nhà có sao không uống? em hư quá nha! --- nói xong anh kí đầu nó.

- Đau mà, lát gọi mét mama nè huhu --- nó chu mỏ nói.

- Thôi anh xin, đi thì đi đi 2 tiếng thôi nha (2 tiếng ít quá mà ^^) đi với vệ sĩ.

Mặc dù đi với vệ sĩ nó không thích nhưng mà đi được là nó vui lắm rồi. 10p sau tắm xong, nó xuất hiện với đầm maxi, tóc uốn nhẹ xỏa ra bồng bênh, mang sandals đế bệt màu đen, túi đen và nón đen, trông nó rất cuốn hút nó chọn chiếc xe màu đỏ đô và kêu vệ sĩ chờ. Nó đi cùng với 10 vệ sĩ, bước đến quán cà phê của Nam Phong (sau này mình sẽ kêu là hấn nhé mọi người) vệ sĩ vào trước, là chị Mai, chị đi vào một cách vô cùng lạnh, người chị tỏa ra một thứ mùi hương của sự chuyên nghiệp khiến ai nhìn cũng phải khiếp sợ, chị vào đó nói gì đó ở quầy sau đó ra mở cửa xe cho nó, nó bước ra như sự xuất hiện của một thiên sứ khiến ai cũng phải ngẩn ngơ:

- Chị đã bao trọn tầng 5 rồi, chị sẽ đi theo em và đứng ở ngoài cửa đợi, em cứ vào uống đi, đúng 9h chúng ta phải về theo lệnh của thiếu gia.

- OK ok em biết rồi.

Nó vào trong ngồi vừa uống trà sữa, vừa ngắm thị trấn vào buổi tối, sau đó nó định rửa tay và đi tìm nhà vệ sinh, ngo loanh quanh nó thấy một căn phòng có cánh cửa gỗ vô cùng đẹp, nó nghĩ thầm chắc đó là nhà vệ sinh nên mở ra và bước vào:

- WHAT? cái gì vậy trời??? huhu hư mất rồi mama ơi help me! - nó cuống cuống chạy ra ngoài.

- Nè, ai cho cô vào đây vậy hả? biến đi cho tôi. --- là hấn, hấn đang hét trong tư thế 1 chiếc khăn tắm quấn ngang, phần trên không vải và bước ra từ toilet.

- Tôi không biết chứ bộ huhu biến thái. --- nó đứng khóc và dựa vào cửa sau đó cánh cửa đột nhiên mở ra và nó ngã vào lòng ai đó ^^.

(tạm dừng nhé! Mun năn nỉ các bạn ã, ai đọc xong để lại comment góp ý cho mun i mun mới tập viết thôi)

Bạn đang đọc truyện *Cô Nhóc Bướng Bỉnh Của Tôi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11: Bạn Mới Và Thầy Alex

Lúc bấy giờ nó mới biết mình đang ngã vào người của Nam Phong. Hấn đỡ nó dậy rồi mặt 2 đứa cùng đơ 3p. Sau đó nó mở lời:

- Ồ.....ờ xl tôi không biết đó là phòng của anh!

Hấn lấy lại nét mặt lạnh nhưng rất đẹp trai nhìn nó, sau đó hấn đi lại cái bàn nó ngồi uống nước khi nãy ngồi, nó cũng lật đật chạy theo:

- Mời tôi uống nước đi! --- hấn hát mặt lên nhìn nó!

- Cái gì? --- nó hốt hoảng.

- Mời tôi uống nước, pò hong có tiền hả? --- hấn vẫn lạnh.

- Cho nói lại ă cung!

- Thế thì mời nhanh lên, tôi uống capuccino.

- ờ ờ, nhưng mà nhà anh mà! --- nó đơ ra hỏi.

- Rồi sao? tôi kêu mời thì mời đi. --- hấn trả lời nó.

Nó im lặng gọi nước, cả hai đứa cùng uống cùng nói chuyện.

- Chúng ta gặp nhau lần nào chưa? --- hấn hỏi nó, tay đang khuấy ly cà phê.

- Chưa! --- nó trả lời, chắc nó cũng quên rồi.

- haiz, tôi đang làm cái chuyện lố bịch gì đây trời? tự nhiên ngồi xàm với 1 con nhỏ lạ. --- hấn nói và gãi đầu.

- ờ tôi cũng thấy mình xàm thiệt, cơ mà mấy giờ rồi?

- 8h45!

- Thôi tôi về nha, tôi cho người thanh toán tiền nước rồi ă. --- nó nói và ngáp.
- Cái gì? Cho người hả? làm như cô là thiên kim không bằng? --- hần cười đều.
- Hừ nhìn đàn vậy mà cũng thông minh đó chứ! --- nó đá xoáy hần làm hần bốc khói luôn.
- Tôi nói cho cô biết nha, tôi con nhà Royah còn không biết dám nói tôi vậy chưa nữa ă, ở đó mà tôi lượt cô.

Nó nghe xong mắc cười quá nên quay lại, 2 tay chống lên bàn, chồm về phía hần:

- Lên mạng search giùm tôi Nguyễn Phương Đan là ai nhá! Ngủ ngon nha bạn mới.

Nói xong, nó đi ra ngoài để lại cho ai kia một dấu hỏi vô cùng chà bá ^^, hần lấy điện thoại ra search, tìm thấy hình nó và hàng ngàn bài báo nói về con gái cưng của ông bà Hạnh Nguyễn, lúc này, hần như tan chảy:

- Được lắm! Chúng ta sẽ đấu nào Phương Đan!

Nó và đoàn vệ sĩ trở về nhà ngủ. Sáng hôm sau, hai anh em nó dậy sớm đón thầy Alex:

- Con chào thầy ạ! Thầy lái xe đường dài chắc là mệt lắm! --- nó lễ phép hỏi han.
- Chào con, mẹ con đã nói với thầy một tiếng, dĩ nhiên có một cỡ nào thầy cũng phải nhận lời chứ. --- thầy nói vui.
- Hìhì vậy mình vào nhà nhé thầy! --- nó niềm nở, sau đó nó cùng thầy vào nhà, anh hai nó trên lầu đi xuống, 3 người trao đổi rất vui vẻ.
- Đan nè, mẹ con bảo thầy thành lập một idol group cho con với các bạn, hôm nay chúng ta sẽ đến trường để tuyển chọn.
- Có kế hoạch cụ thể chứ? --- anh nó hỏi thẳng.
- Hôm nay chúng ta sẽ tuyển và bắt đầu tập vào buổi trưa, sẽ có nhạc sĩ riêng để sáng tác, nếu sớm có thể sẽ đi Hàn ra mắt vào dịp Valentine tới. --- Thầy Alex giải thích.
- Wow vậy mình đi liền nha thầy.

Sau đó họ cùng đến trường nó tới đây thầy bảo:

- Các con cứ lên phòng học đi, thầy sẽ lo tất cả Ok?
- Vâng.

11h30, nó tan học cùng anh trai và thầy trở về nhà, ăn cơm xong, nó nghe có tiếng chuông cửa nên chạy ra mở:

- Tiểu thư, em ngồi đó đi, chị mở cho.
- Thôi được rồi, chị đang ăn mà, em làm được.

Nói rồi, nó chạy ra mở cửa, trước mặt nó bây giờ là Nam Phong, Khánh Bình, và Đức:

- OMG --- ba chàng trai có khuôn mặt đẹp và thân hình chuẩn như tượng tạc đồng thanh nói!
- Các người tới đây có chuyện gì hong? --- nó hỏi với vẻ mặt vô cùng ngáo.
- Thầy Alex kêu tới. --- hần nói.
- Vào trong đi, nhà tôi ă. --- Nói rồi nó mở cửa cho 3 người kia vào.

Hôm nay nó mặc một cái áo thun dài tới nửa đầu gối màu trắng có in hình Sehun và cái quần bò ngắn theo mốt giấu quần, tóc búi củ tỏi, trông nó đáng yêu vô cùng:

- Uống gì? --- nó hỏi tình bơ. --- mà thôi cứ tự nhiên như nhà của mình đi, xuống bếp lấy đi tôi mắc coi hoạt hình rồi --- nó nói làm 3 người kia hong kịp trả lời.
- Được rồi, coi như nhà của mình chứ gì? --- Khánh Bình nói.
- Ừ --- nó trả lời.
- Ở nhà tôi hay xem Maleficien giờ này lắm, cô không được xem hoạt hình. --- Nam Phong nói.

- Ủ, ở nhà tôi nằm dài trên sofa luôn ă, cô xuống dưới ngồi đi. --- Khánh Bình cười chọc nó.

nó tức lắm, quay qua như tiếm kiểm đồng minh từ Đức nhưng nhìn lại Đức và anh Thiên của nó đã lên lầu mất rồi.

- Hong biết aw biến hết cho tui coi huhu --- nó giận dỗi hét toáng lên.

- Cô ồn ào quá làm sao tôi coi. --- hấn nói, thế rồi cứ 2 phe cãi qua cãi lại cho đến khi thầy Alex về.

- Mấy đứa tập trung lên phòng tập nhanh lên.

- yes sir!

- Mai ơi, lát cháu cho người gọt trái cây và chuẩn bị nước rồi đem lên phòng tập cho thầy nha!

- Vâng thầy!

Mở cửa bước vào phòng vũ đạo, đó là một căn phòng 4 mặt đều là kính, có rèm treo cách âm và 4 máy điều hòa ở 4 góc, bước vào có cảm giác như đang chu du ở Bắc Mỹ.

- mấy đứa ngồi xuống đi - Thầy Alex ra chỉ thị.

nó và 3 người kia cùng ngồi xuống.

- Mẹ Phương Đan-phu nhân của ngài Hạnh Nguyễn sẽ đào tạo các con trở thành 1 idol group ngang tầm với các nhóm đình đám bây giờ như S9, Bigbang,.... Vì thế, để thực hiện điều đó, ta cần các con phải tập trung cao độ và luyện tập hết mình biết chưa? Hôm nay ta sẽ cho các con nhảy một bài mới sáng tác của nhạc sĩ trong NPD các con rõ chứ? Bây giờ nhìn theo ta.

tụi nó đơ theo từng câu nói của thầy Alex, ư như là trong mơ, cả đám nhìn về phía thầy và bắt đầu tập luyện:

- Các con nhìn kỹ nha five six seven eight! --- thầy vừa nhảy vừa đếm nhịp làm cho tụi nó phấn khích vô cùng, cả đám nhảy hăng say trong suốt 4 giờ liền thì nghỉ và uống nước giải lao!

(Viết hơi dài bù lại hôm qua đó nhé!)

Bạn đang đọc truyện *Cô Nhóc Bướng Bỉnh Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Hiểu Lâm!

Buổi sáng đã bắt đầu hiện ra thay cho màn đêm u tối, nó nheo mắt thức dậy với một tâm trạng vô cùng thoải mái!

- Hai ơi hôm nay hai có bận gì hong z?

- 8h30 anh phải đi gặp đối tác rồi, chiều mới về kíp. --- Anh nó nói khi đang đọc tờ báo.

Hôm nay Hạo Thiên mặc quần âu, áo sơ mi trắng, mái tóc được chải gọn gàng, anh ngồi chéo ngẫu nhiên đọc báo dưới phòng khách trông vô cùng lịch lãm. Còn nó thì trong tình trạng tóc rối, đầm ngủ và dép lê, tuy có hơi lợm lợm nhưng mà khí chất của nó tỏ ra không bao giờ thay đổi, vẫn là một cô tiểu thư cao quý.

- Hôm nay em định đi siêu thị chơi! --- nó nói.

- Ủ, vậy thì em cứ đi đi, nhớ đi cùng vệ sĩ và không gây chuyện là được rồi. --- Hạo Thiên nhắc nó, nó quay mặt ra chỗ khác chu mỏ ra vẻ giận.

- Hai làm như em hay gây chuyện lắm vậy ă? Giận hai luôn. --- nó nũng.

- Thôi mà nhị tiểu thư, cho anh hai xin lỗi nha chiều về anh hai mua quà cho nha đừng dỗi anh nữa hong ai chơi vs anh đâu. --- Anh nó lay lay cánh tay nó và nói với cái giọng cực kì đáng yêu.

- Vậy còn nghe được, mà hoi em thay đồ à pye hai!

30p sau, nó bước xuống nhà với một style vô cùng thanh lịch: quần yếm và áo sơ mi, nang giày bánh mì và đội nón dưa hấu, tóc được tết xương cá gọn

gàng, trông nó vô cùng quý tộc. Nó tự tin bước lên chiếc xế Lamborghini cùng với đội vệ sĩ, khoảng 45p sau, dàn xe đã đậu trước cửa trung tâm thương mại Royah. Nó tự tin xách chiếc túi Gucci bước vào trong cùng với trợ lý riêng, phía sau là hai hàng vệ sĩ mặc vest đeo kính có cả súng hộ tống. Nó đi tới đâu, mọi người đều nép vào tới đó, không hiểu sao nó giữ khuôn mặt rất lạnh, đi dạo vòng quanh khu trung tâm thì anh nó gọi:

- Alo anh hả?

- Ừ em lên tầng 3 đi, mở cửa vào phòng số 6 kế quầy bán nữ trang ă, anh có dành một bất ngờ cho em!

- Wow tò mò quá, thôi em đi nha pye anh!

Nó mở cánh cửa ra, trong đó là một sân nhảy nhưng không quá ồn ào, mọi thứ diễn ra vô cùng sang trọng và chuyên nghiệp. Nó bước vào trong nhìn quanh, tất cả mọi người ai cũng niềm nở chào nó, hình như mọi người đang nhảy vũ điệu tango. Những bước chân đi chuyên bắt đầu nhanh dần, nó không nhảy nhưng rất thích xem, bước lại bàn tiệc đứng, nó nhìn ngó xung quanh định xem mọi người nhả thì nghe sau lưng có tiếng gì đó xầm xì:

- Ê bà, cái con nhỏ Phương Đan gì đó là cóc ghê mà cứ tưởng Phụng Hoàng, thấy mà ghét. ---một nhân viên nói.

- Chuyển này tui cho nó đi súc ruột luôn!

Nó quay qua nhìn thì táhsy 2 người phục vụ kia đang quay vào trong cho gì đó vào ly sâm banh sau đó nó cười đều rồi quay lên sân khấu:

- Tiểu thư uống một miếng sampanh đi ạ! --- ả nhân viên lễ phép!

- Hjhj trước giờ đối với nhân viên tôi rất ưu ái, mời cô dùng trước, sau đó tôi sẽ uống, coi như chào hỏi! --- Nó vừa cười vừa nói, phong cách và thần thái của nó khiến người khác phải sợ hãi.

- Làm vậy sao được, tiểu thư là chủ quán còn tôi chỉ là nhân viên thôi. --- Ả phục vụ bắt đầu tái mặt.

- Tôi bảo cô uống trước thì cô uống đi? --- giọng nói nó sắc bén và đánh thép.

- Tôi...tôi...--- Ả phục vụ thất thần ấp úng.

- Hừ, hay là cô bỏ cái gì vào rồi? NÓI MAU. --- nói xong nó cầm ly rượu ném xuống phía dưới, làm rượu bắn tung tóe, cả căn phòng như nín lặng trước sự phẫn nộ của nó.

- Em làm gì vậy Nguyễn Phương Đan? --- vệ sĩ mở cửa ra mở đường cho Hạo Thiên bước vào anh tách đám đông ra và đi vào chỗ nó. --- Em có biết anh cố ý cho người làm bữa tiệc này vì em không? Nếu biết trước em sẽ phá như vậy anh sẽ không làm rồi, cô đứng lên đi. --- Anh nhìn xuống ả nhân viên đang quỳ xuống nhặt mảnh vỡ, ả ta cười khẩy nhưng nhìn thấy ánh mắt của nó thì mặt đã ướm mồ hôi.

- Hừ, anh trai à? Thì ra có anh trai cũng chỉ vậy thôi, cứ cho là em làm đi, em nói cho anh biết, em sẽ không chấp nhận bất cứ một lời xin lỗi nào từ anh đâu.

- Em ngang bướng quá vậy Đan? --- nói xong anh tát nó một bực tay, nó đau quá đưa hờ lên má rồi chạy ra ngoài trước sự ngưng đọng của cả căn phòng!

(Xin lỗi mọi người vì mình ra chap trễ nha, mọi người thông cảm nhé! Cùng mình theo dõi chap tiếp theo Hạo Thiên sẽ như thế nào nha!)

Bạn đang đọc truyện *Cô Nhóc Bướng Bỉnh Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13: Anh Xin Lỗi!

Sau khi nó đi, Hạo Thiên cảm thấy vô cùng hối hận khi đã tát em mình, anh lấy lại gương mặt lạnh băng, gọi điện kêu thư ký điều tra camera và hiểu ra mọi chuyện, anh lập tức mua cho nó một sợi dây chuyền có mặt là chữ SR (viết tắt của sorry) bằng kim cương tặng nó, trên đường về nhà còn ghé lại quán cà phê của Nam Phong mua món nước trà sữa mà nó thích nhất:

- Thiếu gia về rồi!

Anh đưa tay lên ra hiệu cho mọi người nói nhỏ và hỏi:

- Tiểu thư có nhà không?

- Dạ tiểu thư đang trên phòng, không cho ai vào, cứ đứng ở ban công kéo vĩ cầm suốt. --- Chị hầu gái nói với về lo lắng.

- Thôi được rồi, mọi người đừng làm phiền em ấy!

Nói xong, Hạo Thiên lên phòng nó, anh gõ cửa nhẹ:

- Phương Đan ơi mở cửa cho anh đi! Anh hai xin lỗi mà.....

Im lặng.....

- Anh biết anh sai rồi, anh có mua trà sữa cho em nè, tha lỗi cho anh hai nha! --- anh vẫn bình tĩnh năn nỉ nó, thật khó tin bá chủ của thế giới đêm lại có thể cầu xin 1 đứa con gái như vậy nhưng....

Vẫn Im lặng.....

- Em không mở cửa anh hai đứng đây quài luôn. --- Hạo Thiên nhăn mặt.

Lúc này, tuy vẫn không có tiếng của nó nhưng bên ngoài nghe được một tiếng vĩ cầm kéo lên buồn bã, tiếng hát nó bắt đầu cất lên làm lắng đọng cả khoảng không rộng lớn.

When I am down and, oh my soul, so weary;

When troubles come and my heart burdened be;

Then, I am still and wait here in the silence,

Until you come and sit awhile with me.

You raise me up, so I can stand on mountains;

You raise me up, to walk on stormy seas;

I am strong, when I am on your shoulders;

You raise me up... To more than I can be.

[Instrumental break]

You raise me up, so I can stand on mountains;

You raise me up, to walk on stormy seas;

I am strong, when I am on your shoulders;

You raise me up... To more than I can be.

You raise me up, so I can stand on mountains;

You raise me up, to walk on stormy seas;

I am strong, when I am on your shoulders;

You raise me up... To more than I can be.

You raise me up, so I can stand on mountains;

You raise me up, to walk on stormy seas;

I am strong, when I am on your shoulders;

You raise me up... To more than I can be.

You raise me up... To more than I can be.

Hát xong nó mở cửa ra cho Hạo Thiên rồi bước vào sofa ngồi mà không thèm nhìn anh.

- Anh xin lỗi nha Đan, anh điều tra và đuổi việc ả ta rồi, em đừng giận nữa, anh cam đoan với em sẽ không có bất kì chuyện gì nữa đâu, tin anh nha! --- Hạo Thiên làm vẻ mặt nũng nịu với nó.

- đưa đây! --- nó không quay qua chỉ đưa tay về phía anh nó.
- Mà đưa cái gì?
- Thế quà xin lỗi của em đâu? --- nó chu mỏ nói.
- Cái con bé này! Để anh hai đeo cho! --- Hạo Thiên mừng rỡ xoa đầu và vội đeo sợi dây chuyền cho nó, mặc dù đang rất là thích nhưng nó vẫn kiềm chế!
- h...rom tha cho mỗi lần này thôi nhé!
- Yes madam!
- Hai ơi chiều nay em học nhảy phải hong?
- ừ, hai định nhắc ă.
- Vậy để em gọi cho 3 ông kia, bắt Nam Phong đem trà sữa qua mới được! --- nó nhúng nhảy.
- Một ly chà bá kia cô!
- Nhiu đó chưa đủ.
- Haiz bó tay nhỏ em tui, thôi hai về phòng tắm nha!
- Vâng.

Nó lấy điện thoại ra và gọi:

- Alo Phong hả? Lát tập nhảy nha mà anh đem cho em một ly trà sữa un nhá! (anh em rồi kìa) --- nó nói mà mặt rất vui.
- Dạ. hìh --- Phong trả lời chằm biếm ở đầu dây bên kia --- Người đâu có một khúc mà ăn uống quá trời. --- Sợ banh điện thoại nên nói xong câu đó là anh tắt ngay.

Nó giận vô cùng nên truc ngay lên đầu Khánh Bình:

- Lát tập nhảy, đến trễ biết tay! --- không đợi Bình trả lời nó cúp ngay lập tức. Đúng là sáng nắng chiều mưa mà!

Nó xuống lầu, mở tủ ra lấy hộp thịt bò kope ở Nhật gửi về đem cho nhà Đức.

- Dạ con chào cô, con có miếng thịt bò Kope ở Nhật mang sang biếu cô ạ. --- nó vui vẻ chào hỏi mẹ Đức.
- Tr ời, cô nghe nói xuất khẩu rất hiếm trên thế giới ă! Cô cảm ơn con nha!
- Hìh dạ đâu có gì đâu cô, mà có anh Đức ở nhà hong cô?
- Ờ nó đi mua đồ cho cô rồi, con ngồi chơi đợi nó nha, nó về liền giờ ă! --- mẹ Đức nói chuyện vui vẻ với nó.
- Dạ thôi con bận việc bên nhà rồi, lát anh~ về cô nói anh~ qua nhà con tập nhảy nha cô! Tạm biệt cô.
- Ừ chào con, để lát cô nói nó cho.

Nó rào bước về nhà trong tâm trạng cực kì phấn khích!

(Cho em xin vài cái comment đi ạ huhu hong ai nói năn gì tron)

Bạn đang đọc truyện *Cô Nhóc Bướng Bỉnh Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: Music Bank

- A lô mama hả? --- nó vừa nói vừa bước vội xuống cầu thang ăn sáng.

- Cái gì? Music bank korea hả? khi nào thì chúng con khởi hành được đây? --- nó vừa nói vừa nhảy --- vâng, con biết rồi, yêu mama nhất.

Nó vui vẻ bước tới bàn ăn, nơi anh nó ngồi đọc báo đợi nó:

- Mama nói gì mà em vui dữ vậy?

- Mama cho người đặt vé máy bay rồi, ngay khi chiều nay chúng ta sẽ check in ở Tân Sơn Nhất, chắc sáng mai sẽ có mặt ở Hàn để tập dợt cho music bank ă hai! Tin nóng thế này mà em là biết đầu tiên, vui quá tr! --- nó cười tít mắt mà không nhìn thấy ai kia đang ôm bụng cười sặc sụa.

Có tiếng chuông cửa vang lên, chị hầu ra mở cửa:

- Ủa 4 người đi đâu mà đem vali qua nhà Đan vậy? --- nó ngu ngơ.

- Tuần trước anh Hạo Thiên nói là đi music bank kia mà! --- Nam Phong cũng hong biết gì mà trả lời, đáp trả lại sự ngu ngơ của hắn là ánh nhìn viên đạn của nó quay ra sau lưng:

- Trần Hạo Thiên! anh muốn biến em làm trò cười à? biết từ tuần trước sao không nói hả? huhu xấu hổ quá, giận mama vs anh luôn.--- nói xong nó chạy một mạch lên lầu.

- Chuyện gì vậy anh? --- Khánh Bình hỏi.

- Sáng nay mẹ anh gọi nói nó nghe, nó tưởng nó là người biết đầu nên con bé vui lúm, làm anh mắc cười quá trời! --- Thiên nói với vẻ đắc chí.

- Anh hại tui em rồi, thế nào bã cũng truc hết lên tui em cho mà xem--- Khánh Bình thờ dãi.

- Trong khi chờ Đan chuẩn bị đồ, chúng ta bàn kế hoạch đi anh --- Khánh Anh lên tiếng (ông này ít nói dữ lắm).

- Phải đó, chúng ta chỉ mới deput ở thị trường trong nước và Đông Nam Á thôi. --- Minh Đức nói thêm.

- Quản lý nói là sau khi qua đó, mẹ anh sẽ sắp lịch trình cho chúng ta. Các em sẽ có nhạc sĩ sáng tác hit, sau đó sẽ tập vũ đạo ở SM entertainment trong 1 tuần và chính thức deput ở KBS.

- Cứ như là mơ í, quá vui rồi.

Sau đó nó xuất hiện với 10 vệ sĩ cầm 10 va li đằng sau. Mặc một bộ đầm ren trắng thướt tha, xách chiếc túi Dior 3,5 tỷ, nó xuất hiện như một minh tinh thực thụ:

- Mọi người thấy em ok chưa vậy.

- Quá ok rồi, nhưng có một chút rắc rối. --- anh nó nhăn mặt nói.

- Há? rắc rối gì anh?

- Chúng ta phải đi phi cơ riêng, vì em mang nhiều hành lý quá mức cho phép.

- Gì cơ! huhu em chán đi máy bay nhà mình lắm rồi, muốn thử đi cái khác cơ. --- nó chu mỏ.

- Đi phi cơ riêng tốn khoảng 5h bay là tới rồi, ngoan nào nhóc! --- Nam Phong cười trêu nó.

- Biết òi! --- nó ủ rũ, tội nghiệp con bé.

Trưa hôm đó, mọi người khởi hành lên phi cơ riêng của gia đình nó và lên đường tham gia music bank.

----- Mặc dù chap 14 rồi nhưng chỉ mới là bắt đầu thui nha mọi người, chào mọi người Mun đã comeback! -----

Bạn đang đọc truyện *Cô Nhóc Bướng Bỉnh Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 15: Music Bank 1

Trải qua mấy giờ bay, tất cả đã có mặt tại sân bay incheon Hàn, bước xuống phi cơ đầu tiên là 2 đoàn vệ sĩ khoảng 20 người mở đường cho anh nó. Phải nói, Hạo Thiên trông ra dáng 1 doanh nhân thành đạt và cực kì lịch lãm, anh mặc một cái quần âu, sơ mi trắng gài hờ cổ, tóc được chải theo nếp gọn gàng, mang một đôi giày hiệu kèm theo mùi nước hoa Romano chính hãng tất cả làm cho anh trở nên vô cùng quyền lực. Đi sau anh là nó, mặc dù ở nhà và với tụi hần nó lạnh chanh cỡ nào đi chăng nữa nhưng ra ngoài, tất cả những gì ta nhìn thấy từ nó chính là vẻ yêu kiều, tiểu thư, lạnh lùng. Nó được chị vệ sĩ dìu xuống phi cơ, trên người nó lúc này là một bộ đầm vàng chanh ngang gối, tóc nó kéo thẳng và xỏa tự nhiên, bông bênh trong làn gió Hàn, nó khoác trên tay một cái áo khoác dài đầy quyền lực, thay đổi một chiếc túi Gucci màu đỏ đô cùng ton với đôi giày, cứ tự nhiên mà bước xuống bậc thang với ánh nhìn vô cùng sắc bén. Bọn hần thì trông rất năng động và style với áo T-shirt với quần jean kèm áo khoác da và phụ kiện, hộ tống phía sau cùng là 20 vệ sĩ nam đeo kính râm có súng. Phía SM đã cử người ra đón và trải thảm cho bọn nó đi:

- Chào chủ tịch, rất vui khi anh đã đến --- người đại diện bắt tay chào anh nó và niềm nở.

Hạo Thiên không nói gì, chỉ ra hiệu cho trợ lý bắt tay thay. Còn anh thì thân nhiên để tay vào túi quần và rảo bước ra xe. Tụi nó đi theo sau. Ngày hôm đó, một dàn xế lamborghini khủng màu trắng dài gây náo loạn cả đường phố Seoul, (Vệ sĩ nhà này chắc sướng lắm ^^)

- Anh à, bây giờ chúng ta đi đâu? --- nó vừa nói vừa cầm chiếc S6 lên mạng.

- Anh định sẽ đưa mấy đứa về nhà nghỉ ngơi nhưng chúng ta còn có một event với các idol Hàn nên chúng ta sẽ đến SM chuẩn bị. --- anh nó nói nhưng cũng có nhìn ai đâu, tay đang cầm ipad xem lịch trình.

- Anh...thật ra em có chút lo lắng, chúng ta có thể sẽ bị xem thường. --- nó nhăn mặt quay qua anh nó.

- Ngốc à, em có biết là trên TG này đến một đứa con nít mới sinh ra phải biết tên tập đoàn nhà mình trước khi biết tên cha mẹ nó không? Khéo lo quá, em cứ chờ mà xem --- anh nó cười mỉm nhưng đủ để cho nó cảm thấy an toàn.

- E biết rồi.

Dàn xế đầu trước sảnh của SM, Vệ sĩ ra mở cửa cho tụi nó, sau đó là một đoàn người dẫn đầu là anh nó tiến vào SM, họ lên thẳng phòng chờ và make up.

- Đan ơi, có điện thoại nè em! --- chị trợ lý đưa nó.

- Alo e nghe nè, có gì hong Phong? --- Nhìn thấy số hần nó cười.

- Vâng em biết rồi, anh đi cẩn thận nha. --- Nó tắt máy và quay qua dặn trợ lý --- chị liên lạc với anh Thiên nói là Nam Phong không dự sự kiện được, anh ấy không được khỏe.

- Nhưng.....---trợ lý ấp úng.

- Em hiểu rồi, không sao đâu chị, cứ bảo là em chuyển lời. --- nó cười mỉm.

Tối hôm đó, bọn nó đến viện bảo tàng nơi diễn ra sự kiện.

(Chap hơi ngắn, mọi người thông cảm, vài chap tới Mun sẽ cho không khí hơi căng xú nha)

Bạn đang đọc truyện *Cô Nhóc Bướng Bỉnh Của Tôi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Music Bank 2 (Anh Yêu Em)

Cả đoàn xe BMW tiến thẳng vào thảm đỏ Wish, hàng rừng phóng viên sẵn ảnh đứng 2 bên và chụp liên tục vào những ngôi sao bước trên thảm, nó, Đức, Khánh Anh và Bình bước ra trước sự ngỡ ngàng của mọi người:

- Nhìn kia! họ là The Moon sao? Làm sao họ có thể ở đây chứ? --- fan của họ ở Hàn rầm rộ lên, máy ảnh và đèn led nhìn về phía nó.

Nó bước đi tự nhiên trên thảm đỏ, mặc một bộ vest và áo choàng quyền lực, nó tự tin bước phía trước, 3 người kia mặc vest xanh bước về phía sau vẫy tay chào mọi người (fan muốn rụng tim luôn chứ đùa à ^^) nở nụ cười tỏa nắng chào fan, Khánh Bình luôn gây ấn tượng mạnh mẽ trong nhóm, tụi nó nhanh chóng bước vào bên trong bảo tàng:

- Oppa, đó là The Moon đang nổi phải hong anh? chúng ta có cần chào hỏi không? --- Sehun nói với D.O

- Anh ngại lúm, em đi đi. --- D.O cười hiền

- Ok để em

Sehun bước lại chỗ, đang lúc nó cầm ly rượu uống:

- Chào em, các em là The Moon đúng hong?

- (Cười mỉm) chào oppa, chúng em mới đến Hàn, cùng cty quản lý mong các anh giúp đỡ! --- nó nói và cạn ly

- Các em có tố chất thật đấy, anh nghe về các em nhiều rồi, " Tell me why you go " của các em thật sự rất khá, chẳng trách gì hút fan như vậy, lì lợm giữ hết mấy bảng xếp hạng ở Bắc Mỹ luôn chứ! --- Sehun đùa

- Oppa quá khen, tụi em chỉ là tân binh thôi, sao bằng các anh được chứ? --- Đức nói tiếng Hàn vô cùng trôi chảy.

- Thôi gặp lại các em sau nha! --- Sehun nhìn thấy Baekhun gọi thì chào tụi nó.

Buổi tối hôm đó, nó gặp rất nhiều lãnh đạo và khách vip của truyền thông Hàn Quốc, ai cũng phải nể nang khi nghe danh pama nó (sượng quá bà ơi @@) kết thúc sự kiện, nó đi đến tháp Namsang tìm hân trên chiếc Audi tự lái. Khung cảnh choáng ngợp của nơi đây không dễ làm nó phai nhòa, nó thay một bộ đầm ren, tóc uốn nhẹ phần đuôi và xóa ra trông vô cùng sang chảnh, đến chân tháp, nó tìm mãi, tìm mãi vẫn không thấy Phong, nó bắt đầu sợ, mở máy gọi thì thuê bao:

- Đồ đáng ghét anh đang ở đâu vậy? Đừng làm em sợ nha Phong! --- nó khóc dưới làn tuyết trắng xóa của Hàn.....

bỗng có tiếng điện thoại reo:

- Alo đồ đáng ghét anh đang ở đâu vậy? --- nó hét vào điện thoại.

- Quay lại sau lưng đi nhóc, anh ở ngay bên em mà! --- Nam Phong cười trong điện thoại.

Nó quay lại thì thấy tất cả đèn trên tháp bật lên chớp nháy, bản tình ca mùa đông bật vào điệp khúc, nhìn thấy hân nó vỡ òa ra chạy lại ôm hân, 2 người xoay vòng dưới trời tuyết khiến ai đi ngang cũng thấy ngưỡng mộ và ganh tị.

- Ngốc à, anh ở đây mà! đừng khóc nữa lem phần rồi kìa em! --- ôm nó trong tay, hân hôn nhẹ lên đầu nó, nhìn thấy nó mở to mắt ra định nói, tay hân liền đặt lên môi nó --- Đan, em làm người yêu anh nha!

Câu nói hân ấm áp ngọt ngào như đẩy nó vào giấc mơ của tình yêu:

- E đồng ý! --- nó nói nhỏ nhưng đủ làm hân rộn ràng!

Đặt lên môi nó một nụ hôn nhẹ hân làm cho nó phải khóc thêm lần nữa!

- Được rồi, mình lên tháp chơi nha! --- hân nắm tay nó.

- Anh làm mọi người và em lo lắng, bệnh không đi event được mà tới đây đứng đợi em, lần sau đừng khờ vậy nữa biết chưa đồ....

- đồ gì?

- Ờ thì đồ đáng yêu @@

- Anh Thiên có la anh không vậy?

- Em bảo kê ời, khỏi lo, mà giờ em đói rồi, mình đi ăn đi!

- Ok!

sau đó hân công nó trên con đường đầy lá phong, hân hát cho nó nghe bản ballad nó thích hai đứa cứ tíu tít mãi đến khi về nhà.

Sáng hôm sau, tại phòng nó:

- Thức dậy đi heo lười! Em cứ ngủ mãi mà đòi anh chở đi biển ngắm bình minh là sao??? --- Hân bước vào phòng nó và lấy gối lay nó dậy (giống vợ chồng quá nha mí má)

- Không muốn không muốn nữa, lát thức dậy đi xem hoàng hôn thích hơn --- nó ngáy ngủ la hân!

- Được rồi, không dậy chứ gì, vậy thì mình ngủ chung nha vợ yêu! --- nói xong hân chui vào trong chăn ôm nó!

- A a a a a a a a đồ biến thái, ai thèm làm vợ anh chứ biến xuống cho em --- nó đập hấn

- Không đâu, quên đi nha! --- Hấn vùi đầu vào tóc nó, mùi hoa oải hương trên tóc nó làm hấn mê tít.

Về phần nó, mặc cho hấn nghịch nó vẫn ngủ ngon lành, trên một đất nước xa xôi có 1 căn nhà lớn, trong căn nhà đó lại có 1 căn phòng, nơi 1 cặp tình nhân ôm nhau ngủ dưới ánh nắng mặt trời!

Bạn đang đọc truyện *Cô Nhóc Bướng Bỉnh Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: Music Bank 3

Trưa hôm đó tụi nó có mặt tại phòng tập của SM, ở đây nó gặp các nhóm nhạc khác như Suju, Exo, S9 và tập luyện rất hăng say:

- Five, six, seven, eight come on --- tiếng biên đạo cho tụi nó.

- Oppa sau anh giẫm lên chân em? --- nó quay qua hét Đức, và để ánh nhìn sắc nhọn làm anh phải rùng mình.

- Sorry, anh hong có ý.....mà.....anh cố tình ă kkkkkkk --- Đức chọc nó.

- Chiều nay khỏi ăn cơm đi! --- nó lườm.

- Thôi tập trung đi mấy đứa! --- Khánh Anh nhắc.

Bữa đó tập xong về ai cũng mệt lã, 6:00 tại phòng ăn nhà nó:

- Nè chọc em chưa đủ hả, rõ ràng là biết người ta thích ăn thịt bò kobe mà lấy hết là sau, Nam Phong xử nó cho em! --- Tiếng của nó vang lên âm ỉ trong nhà.

-Ok em! --- Nam Phong nhìn nó nháy mắt tinh nghịch, anh cầm chén qua gấp hết phần nửa thịt trong chén của Bình và nói nhỏ --- hìhj ăn chung nha!

- Cái gì??? Lát anh Thiên về em mét nè nha dám ăn hiếp em hả, bởi vậy cái con người hiền diệu, phúc hậu như em sao mà ở chung với cái lũ yêu tinh như mấy anh được chứ trời! --- sau câu nói của nó Đức chạy vào nhà vệ sinh, Bình và Khánh Anh qua bồn rửa chén, Nam Phong bùm miệng....tất cả Ồi (sì nhục sì nhục ^^)

Vừa lúc đó, Hạo Thiên về anh la mắng trợ lý ngoài cửa làm tụi nó phải sợ, quăng cặp táp xuống sofa, anh lấy tay xoa đầu, thấy vậy nó chạy lại:

- hai mới về hả hai? hai mệt hong? Sao mà la hét ôm tôi quá ạ?? --- nó chạy lại bóp vai cho anh --- chị ơi lấy cho em ly nước chanh ấm nha chị! --- mặc khác ra lệnh cho chị hầu.

- Có một vài thiếu sót trong hợp đồng mới ký thôi, cũng ổn rồi nhưng hai thấy không thoải mái, hai không sao đâu, hôm nay đi tập mệt hong? --- anh vừa nói vừa xoa nhẹ đầu nó.

- À nhắc mới nhớ, hai phải xử mấy tên yêu tinh nhà này giùm em nha, tự nhiên đang tập cái đập chân em đau quá trời, còn nữa nha ông Bình vs Phong không ăn hết thịt bò Kobe của em luôn dzồi huhu, chưa hết đâu nghĩ sao em nói chuyện mà mấy ông ối ă! --- nó vừa nói vừa làm mặt ngây thơ.

- Bốn đứa ra đây anh biểu koi, 1, 2 --- Chưa đếm tới 3 là tất cả đã có mặt, ai cũng xanh tái vì sợ.

- An...h anh cho tụi em xin lỗi, tụi em hong có làm đâu! --- hấn lấp vấp.

- Ế ế thấy chưa hai, hong có làm mà xin lỗi kia! phạt đi hai --- nó cười tinh nghịch.

- Đức đi ra vườn làm hết cỏ cho anh đi, Khánh Bình dọn nhà vệ sinh trong nhà, Khánh Anh lôi hết chén bát ra rửa rồi úp lại (chén bát nhà này ÍT lém tội quá kkk), Nam Phong umh....lau nhà, xịt thơm và đốt nến tất cả nhé! (nhà này cũng NHỎ lém ă)

- Cái...cái gì? quá bắt công mà, huhu --- Khánh Bình hét lớn. ba tên kia đột ngột ngay sau đó hìhj.

- Anh sẽ cho vệ sĩ giám sát đây nhá, làm đi, Đan lên phòng ngủ đi em, tối rồi!

- Tối rồi sao làm cô được anh??? --- Đức hỏi xoáy.

- 5000 bóng đèn đủ sáng hong??? --- anh cười đều.

- huhu em hong biết đâu... --- Khánh Anh khóc.....

- Thôi làm đi, hôm nay coi như thức trắng, chị Đan dữ quá, sau này em hong dám đắc tội chị đâu hic hic --- Nam Phong khóc.

Sau đó tụi hần chia nhau ra làm, đến một giờ khuya mới xong, ai cũng đầu xù tóc rối nằm đống đống trên sofa.

8:00 giờ sáng tại nhà nó:

- DẬY HẾT CHO TUI COI --- nó lấy súng nước bắn vào người tụi hần

- A A a a a a a a cái gì ướt nhẹp vậy? Em chơi kỳ nha Đan! --- Đức hét lên

- Bắn súng nước thôi, có gì mà kỳ cộ ở đây hả oppa! --- nó nhào lại ngồi kế Đức. --- Ê mấy thằng kia, thức dậy cho chế!

thật ra thì tụi hần dậy hết rồi, chỉ là đang ngàm bàn kế hoạch phục thù nó thôi, hần nháy mắt Khánh Bình, Bình lay người Khánh Anh, anh lấy cây súng của nó và bắn trả, làm nó phải chạy ra vườn, thế là nguyên đám rượt đuổi nhau trong vườn trong buổi sáng ấy!

(Mấy bạn hỏi mình khi nào ra chap ă, mình không hứa là mỗi ngày ra nữa nhưng chắc chắn 1 tuần sẽ có từ 3-4 chap các bạn nhé! Vui lòng đề lại bình luận. Cảm ơn ạ <3)

Bạn đang đọc truyện *Cô Nhóc Bướng Bỉnh Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18: Deput (Ra Mắt)

5h30p chiều tại đài truyền hình KBS, 30p trước khi ra mắt:

- Oppa, mọi người sẵn sàng chưa??? --- nó cứ nôn nóng không yên.

- Tụi anh OK rồi, lo em đi. --- Nam Phong vừa nói vừa đưa tay chỉnh tóc lại cho nó.

Ngày hôm nay tụi nó biểu diễn một bản pop, nó mặc một chiếc váy xòe màu xanh dương, áo sơ mi vàng chanh trông vô cùng nổi bật, nó đảm nhiệm nhảy chính trong nhóm. MC gọi tên:

- Vâng, ngay sau đây là ca khúc My face in your heart (t/g bìa thôi ă đừng ném đá nha) của nhóm nhạc the moon đến từ Việt Nam.

Nhạc nổi lên và tụi nó bước ra từ từ dần một hàng ngang, với vũ đạo vô cùng cuốn hút, ca từ và giai điệu có tính chất gây nghiện, tụi nó đã vượt mặt đàn anh exo đứng vào no.1 của bảng xếp hạng (ai là fan của exo bỏ qua nha), một kỷ tích đầu tiên trong lần giải trí Hàn, mọi người phản ứng vô cùng nồng nhiệt. Ngay khi hát xong nó bước xuống sân khấu là một rừng fan đến xin chữ ký, và tặng hoa làm Hạo Thiên phải lo lắng và cho người đến bảo vệ, tối đó tụi nó ăn mừng ở một nhà hàng lớn trên khách sạn gần nhà, anh nó đã mở một buổi party nhỏ để chiêu đãi và cảm ơn những tiền bối đã hậu thuẫn tụi nó, lúc này, tụi nó đã mặc đồ dạ hội:

- Không để mọi người phải chờ đợi lâu, ngay sau đây chúng ta sẽ đắm chìm vào những vũ điệu cháy bỏng và nhẹ nhàng. --- MC vừa nói hết câu hần đã kéo nó ra nhảy.

- Nè, anh làm gì vậy? Em chưa nói với mọi người chuyện của mình ă nha. --- nó thêu thảo với hần.

- Không sao đâu, chỉ là nhảy thôi mà --- hần cười nhẹ nắm chặt lấy nó, 2 người lướt trên sàn với những vũ điệu vô cùng tuyệt vời!

Nó và hần cứ hăng sai nhảy, không biết dưới kia có 3 trái tim đang thổn thức:

- Em không biết đâu nha, anh Phong chơi kì, mà nghĩ cũng ngộ, 4 thằng con trai có 1 đứa con gái hà sao mà chia đây! --- Khánh Bình ức chế nói.

- Uk, anh cũng không cam tâm xiu nào, tụi mình cũng đập traoi lúm chừ bộ! --- Minh Đức nói

Riêng Khánh Anh, anh không nói gì cả chỉ chờ xong đoạn cao trào của nhạc thì chạy lên và bắt lấy tay Đan ra khỏi hần, mặc dù hần tức và ghen thiệt nhưng cũng chẳng làm được gì! Buổi dã tiệc kết thúc, tụi nó về nhà trong niềm vui và phấn khởi khi được ăm cụp.

7h sáng hôm sau tại bàn ăn nhà nó:

- Chúc mừng mấy đứa nha, hôm nay cho phép đi chơi thoải mái đến bù lại mấy ngày luyện tập ă, nhưng nhớ là phải về sớm để chuẩn bị cho buổi chụp hình ngày mai có biết chưa? --- Anh nó ngồi đầu nói.

- Wow đi chơi hả? thích quá, mà ở đây lạ quá biết đi đâu bây giờ! --- nó nghe đi chơi thì mắt sáng rờ.

- Anh sẽ cho người dẫn các em đến cánh đồng trà Boseong, Khoảng 40% trà ở Hàn Quốc được sản xuất trên những “cánh đồng cuộn” ở Boseong, cũng là một điểm du lịch Hàn Quốc phổ biến đã trở thành nơi quay các bộ phim truyền hình và điện ảnh nổi tiếng. Ngoài việc thưởng thức các sản phẩm làm từ trà xanh, du khách đến đây chủ yếu là để ngắm khung cảnh tuyệt vời của những đồng trà trải dài trên đồi. --- anh nó giải thích

Bạn đang đọc truyện *Cô Nhóc Bướng Bỉnh Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Dã Ngoại

Kết thúc bữa sáng với cháo kim chi bào ngư của Hàn Quốc, tụi nó thay đồ thẳng tiến đến đồng trà Boseong, nó nổi bật trong một chiếc đầm yếm voan maxi dài tới gót màu vàng chanh, tóc nó búi phồng lên kết hợp với mái lưa thưa trông vô cùng đáng yêu, hần thì áo thun raglan màu đen-trắng giúp hần nổi bật lên nước da trắng hoàn hảo đi cùng với snapack và giày adidas, Khánh Anh bụi hơn với quần thun nâu vào áo thun tay dài EXO, Khánh Bình thì quần jeans bò và áo thun raglan màu trắng-đỏ, Minh Đức cách điệu với áo thun tay dài và quần skinny nam, tất cả bước xuống sảnh nơi anh nó đang ngồi đọc báo:

- Mấy đứa định làm biệt đội rainbown hả??? --- anh nó phun hóp trà ra và hỏi.

- Đi dã ngoại nhìn vậy mới chất chứ anh @@ --- Khánh Bình vừa tự sướng vừa nói.

- Minh đi mui trần hả anh? --- hần đút tay vào túi và hỏi ngạo mạn.

- 5 chiếc anh chuẩn bị sẵn rồi đó, động cơ như nhau chỉ khác màu thôi. --- anh nó chỉ ra sân.

- 4 thôi, ai chở em đi, em muốn chụp hình. --- nó nũng.

- Để anh chở cho hịhj --- Minh Đức cười

- Không được.....ờ ờ em lo cho an toàn của anh thôi, Đan mà lên là anh không chạy được đâu nó phá lắm! --- hần vội nói.

- Nói cái gì??? --- nó lườm hần

- Ê tui chở bà nha Đan --- Khánh Bình nói.

- Mấy ông làm mệt quá thôi để tui tự lấy cho rồi, có nhiều đó không cũng cãi nữa. --- nó đi ra xe.

Vừa lúc đó, Khánh Anh nắm tay lôi nó vào chiếc audi màu cam, nó hét hồn vì anh mạnh tay quá chừng, ngay lập tức anh ngồi lên xe và chạy vọt đi, hần thấy vậy sôi máu quá nên nhảy vào chiếc màu đỏ đua theo, 2 người kia đứng như trời trồng rồi cũng chạy theo. Sáng hôm nay, xa lộ seoul ít người nên ngoài tiếng sóng biển 2 bên người ta chỉ có thể nghe thấy tiếng động cơ của 2 chiếc xe đang đua nhau, Khánh Anh đang dẫn đầu:

- Sao anh mạnh tay quá vậy? --- nó vừa nói vừa sờ cổ tay.

- Anh xin lỗi nha anh muốn chở em --- anh nói với nó và lấy tay xoa tay nó.

- hịhj em hong sao đâu, anh đừng lo nhưng mà lần sau đừng vậy nữa. --- nó cười hiền với anh.

Đang nói chuyện thì hần vội lên phía trước và chặn đầu lại, Khánh Anh buộc phải dừng lại và nó bước ra xe:

- Thôi để em đi với Phong cho, anh đi một mình đi cho khôe... --- nó gượng nói.

Khánh Anh không nói gì cả, chỉ biết nhìn hần:

- Ok em đi đi. --- nói rồi anh phóng xe qua mặt Khánh Anh và chạy tiếp (2 người kia bị bỏ xa rồi @@)

Phía hần và nó sau khi lên xe hần chạy tiếp chỉ có điều không nói với nó câu nào:

- Cảnh ở đây đẹp quá chừng, mai một quay MV ở đây đi cho vui anh há! --- nó vừa nói vừa chụp ảnh.

..... Im lặng.....

- Sao không nói gì tron vậy? --- nó chụp ảnh tiếp nhưng.....

Vẫn im lặng.

Nó bực quá quay sang quát hấn:

- Anh làm sao z? Chuyện vậy mà cũng gián được nữa.

- Em mới làm sao ă? Tại sao em không đi với anh? --- Hấn quay qua quát lại.

- Làm sao mà được, vừa vào xe là Khánh Anh chạy liền mà, anh mà như vậy nữa thì dừng xe lại cho em xuống đi. --- nó la hấn, nước mắt rung rung.

Im lặng khoảng 15p:

- Nè... lau đi, anh hiểu lầm em rồi, cho anh xin lỗi nha, đừng dỗi anh nữa xấu lắm ă! --- Vừa nói hấn vừa lấy khăn giấy đưa nó.

- Ai thèm dỗi anh chứ! --- nó lấy khăn giấy từ tay hấn và lau.

- hịhị thương em nhứt luôn ă tối về anh làm trà sữa cho uống --- hấn véo má nó.

- Hứa ời ă nha.

Chạy khoảng 3km nữa tụi nó dừng xe ở một bãi đỗ rồi cùng nhau bước ra đồng trà, hôm nay vắng khách nên cũng không sợ có fan xin chữ ký, nó thích quá chạy trên những luống trà, tóc nó rớt xuống bay phấp phơ trong làn gió Hân khiến ai nhìn vào cũng yêu:

- Ở đây mát quá, ra đây đi mọi người --- nó gọi vọng vào chỗ của 4 pho tượng đang đứng:

- 1, 2,3 --- cả 4 đồng thanh và chạy đua về chỗ nó, nói là chạy đua vậy chứ không thèm chạy mà chỉ thích cản đường nhau thôi.

- Anh Thiên nói đi chơi thoải mái đi rồi bữa trưa sẽ có người mang đến. Em muốn lên cầu treo, mọi người đi hong?

- Ở đây phải đi uống trà trước chứ! --- Minh Đức nói --- Ai đi uống trà hăm???

- Em --- Khánh Anh và Khánh Bình đồng thanh nói.

Nói xong tụi nó chia ra hấn đi lên cầu treo với nó, còn 3 tên kia đi uống trà:

- Khí hậu ở đây thích thật ă, sau này nghỉ dưỡng chắc sẽ lên đây nhiều --- nó và hấn nắm tay nha đi.

- Ngốc quá, ở đây ít có hotel lắm, muốn có khí hậu tốt thì ở đây chẳng là gì cả.

- sìa --- nó nói xong tựa đầu vào vai hấn

- Á --- một tiếng vọng ra từ phía dưới cây cầu.....

Bạn đang đọc truyện *Cô Nhóc Bướng Bỉnh Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Sự Khởi Đầu Của Một Quá Khứ

Nghe thấy tiếng la thất thanh từ con suối phía dưới cầu treo, hấn và nó chạy ngay xuống và thấy một cô gái ngồi giữa tảng đá, thoát nhìn trông cô gái này rất hiền từ nhã nhặn, nhưng nhìn kĩ sẽ thấy được một vẻ đẹp ủy mị và liêu trai, có thể nói là không dễ thương và đáng yêu như nó nhưng vẻ đường nét thì có phần sắc sảo hơn:

- bạn ơi bạn có sao hong, bạn bị thương hả? --- nó nói ân cần còn hấn thì chỉ đứng sau nó.

- Tôi....tôi bị rấn cần! --- cô gái nói trong đau đớn.
- Châu? Là em sao? Em ỏn hong? Sao em ở đây? --- hấn đẩy nó ra sau và chạy về phía cô gái.
- Anh Phong! Là anh hả? Không ngờ mình lại gặp nhau như vậy! --- cô gái nói to khi nhìn thấy hấn.
- Nói sau đi, chúng ta phải đến bệnh viện để băng chân cho em! --- nói xong hấn bế cô gái lên và chạy đi.

Nó chạy theo phía sau hấn:

- Có cần em giúp không Phong? --- nó mệt mỏi vì chạy theo hấn.
- Không cần đâu, em đến đạo quán uống trà đạo với mọi người đi, anh đưa Châu đi được rồi!
- Ồ! --- nó nói còn hấn đã chạy đi xa, lúc này trong đầu nó có muôn ngàn câu hỏi? Thật ra người con gái tên Châu đó là ai? Tại sao cô ấy lại quen hấn? Tại sao hấn không cảm nhận được là nó đang khó chịu khi hấn quan tâm người con gái khác trước mặt nó? Nước mắt nó rơi, từng giọt, từng giọt trong suốt như pha lê, lúc này trời cũng đổ mưa, không khí quanh nó như trùng xuống, lạnh đậm bước từng bước trên những luống trà, trong đầu nó cứ quanh quẩn những câu hỏi băng quơ không lời giải thích và rồi.....

7h tối tại nhà nó, trước cửa phòng nó:

- Trời ơi con nhò này nó ỏm đầu hay sao ỏ, mưa tầm tã mà không trú, thiệt hết nói nổi! --- Khánh Bình nôn nóng chạy đi chạy lại trước sảnh ở cửa phòng nó.
- Lúc người ta nói có cô gái ngắt anh đã thăm cầu nguyện đừng là Phương Đan nhưng mà..... --- Minh Đức ngồi ở cầu thang ỏm đầu nói.

Chỉ có một người đang im lặng, anh ngồi chéo chân trên sofa, ánh mắt nhìn xa xăm vô định về một khoảng trời nào đó, người con gái anh yêu đang nằm trong căn phòng kia mê man không một lời nói, tim anh như quặng thắt, càng quặng thắt anh càng hận người làm cô ấy ra nông nỗi này, đó không ai khác chính là Khánh Anh. Khẽ nhắc máy điện thoại lên, anh nói với người ở đầu dây bên kia bằng một giọng ra lệnh nhưng vô cùng điềm tĩnh và tà mị:

- Tìm cho tôi xem Nam Phong đang ở đâu, làm gì? Sau đó bảo hấn gọi cho tôi.

Nói xong anh cúp máy ngay lập tức làm Khánh Bình và Minh Đức phải hoảng sợ.

- Bớt giận đi anh, Đan sẽ ỏn thôi mà, đừng lo quá! --- Khánh Bình khẽ nắm hờ tay mình trên vai Khánh Anh và an ủi.
- Đúng rồi ỏ Harry (tên tiếng Anh của thằng chả), em cứ như vậy cũng không giải quyết được gì! Dù sao cũng không trách Nam Phong được, có lẽ em ỏy có chuyện gì khó nói hay bận việc thì sao! --- Minh Đức nói nhò nhẹ và chạy đến bên Khánh Anh.
- Nó sẽ chết với anh Thiên cho mà xem, mọi người chờ đi, nó nghĩ Phương Đan là ai mà đùa giỡn một cách quá đáng như vậy chứ, nó.....nó yêu em ỏy, và dĩ nhiên em ỏy cũng yêu nó, nó may mắn hơn hết trong số chúng ta tại sao nó không biết trân trọng..... --- Khánh Anh nói lớn.

Câu nói của anh làm cho Khánh Bình và Đức phải lặng lại, 3 người con trai cùng hòa chung một nỗi đau nhưng họ vẫn kìm nén và cố gắng mạnh mẽ. Nhận được điện thoại báo tin, Hạo Thiên lập tức bay từ Hồng Kong về trên phi cơ riêng, anh nóng ruột, la hét tất cả trợ lý và vệ sĩ, lên tới sảnh thấy 3 người kia ngồi đó, lặng lẽ nhìn về cánh cửa phòng của em gái mình, anh thở dài và lấy lại bình tĩnh nhanh chóng:

- Kể anh nghe mọi chuyện đi mấy đứa! Bác sĩ nói sao? Tại sao và Tại ai!
- Sốt nặng, doctor đã khám và kê đơn rồi, khuya nay sẽ tỉnh lại thôi, mầy đừng lo, còn nguyên nhân là tại vì dầm mưa lâu quá mà ngắt. --- Minh Đức nói nhò.
- 5 người, 60 vệ sĩ, tại sao mấy đứa không đi theo nó mà để nó một mình dầm mưa? NÓI! --- Hạo Thiên hét lên trong cơn giận dữ.

- Tụi em đến đạo quán uống trà, Đan đi theo anh Phong lên cầu treo, sau đó trời đổ mưa, khoảng 2 tiếng sau tụi em nghe nói có 1 cô gái ngắt xỉu ngoài đồng trà chỉ có một mình, tụi em chạy ra xem thì đã thấy Đan nằm đó, còn anh Phong thì không thấy đâu, gọi anh ỏy chiều h nhưng tắt máy. --- Khánh Bình giải thích nhưng không dám nhìn thẳng vào Hạo Thiên.

- Ok, tạm thời lo cho Đan trước chuyện này anh thề là anh sẽ truy cứu tới cùng, dám đụng tới em gái của Kevin thì chỉ có đường chết. --- Hạo Thiên nói trong tức giận (Kevin tên tiếng Anh của ông)

Vừa lúc đó, điện thoại Khánh Anh reo:

- Alo, đợi ở đó đi, tôi sẽ tới, tôi muốn xem cậu làm cái quái gì! --- Khánh Anh cũng tắt máy, nói xong anh vội lấy cái áo khoác và bước ra ngoài, tới chân cầu thang thì Khánh Bình hỏi:
- Kia anh, anh đi đâu vậy?

Anh dừng lại trả lời một cách máu lạnh:

- Trả thù cho Nguyễn Phương Đan.

(ra chap hơi trễ xin lỗi mọi người, cảm ơn các web đã sưu tầm truyện của Mun nha, các bạn comment cho Mun ý kiến nhé!)

Bạn đang đọc truyện *Cô Nhóc Bướng Bỉnh Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 21: Bạn Mới, Làm Hòa

Nói xong, Khánh Anh lập tức chạy đến bệnh viện Namsang để gặp hấn, anh chạy vội, hơi thở dồn, đôi mắt xám lại như hắt lên tia lửa, trong đầu anh lúc này rối bời:

- Thái Nam Phong, cậu còn đứng đó được à? --- anh đứng một nơi gọi hấn.

- Có chuyện gì sao tìm tôi gấp vậy? --- Nam Phong bỏ tay vào túi quần thản nhiên quay lại.

Khánh Anh chạy lại đâm tới tấp vào mặt hấn:

- Cậu còn ở đó nói cái giọng này nữa à? Tôi nói cho cậu biết, người con gái yêu cậu đang nằm mê man trong phòng đó, cậu có còn là con người nữa không? --- Khánh Anh nói và đâm hấn liên tục.

- Cậu....cậu nói gì? Đan....em ấy sao lại nằm mê man? Em ấy đang ở đâu? Cậu nói rõ đi! --- hấn mặc kệ những cú đâm điên người của hấn, cứ hỏi mãi.

- Em ấy đảm mưa và ngắt xiêu ngoài đồng trà, bây giờ sốt nặng đang hôn mê nhưng....bác sĩ cho ở nhà theo dõi, tất cả mọi người đều sốt ruột, đều lo lắng, còn cậu.....cậu ở đây để lo cho người khác? Cậu làm người yêu cái kiểu gì vậy? --- anh dừng lại, tựa đầu vào tường mà nói.

- Cậu.....ở đây lo cho Lan Châu giùm tôi, tôi phải về nhà gặp Đan --- hấn nói xong thì ngay lập tức Châu bước ra, cô đi 1 chân, dựa vào cửa và nhìn hấn bằng đôi mắt yếu ớt:

- Anh Phong, anh đi đâu vậy, em.....em không còn người thân ở đây và cũng hết sạch tiền rồi, trong giờ phút khó khăn này mà anh nỡ bỏ em sao? --- nước mắt cô rung rung làm hấn vô cùng khó xử.

- Thôi em đi về nhà anh luôn đi, thủ tục xuất viện anh sẽ cho người làm.

- Cậu định dẫn cô ta đến nhà họ Nguyễn sao? --- Khánh Anh tức giận hỏi.

- Cậu không thấy cô ấy đáng thương sao? Cứ coi như là giúp người ta một lần đi! --- hấn gạt tay anh ra và bế Châu ra xe.

9h tối nhà của Hạo Thiên:

- Phương Đan, em có sao không? --- Hạo Thiên đỡ nó dậy và ân cần hỏi thăm.

- Em không sao đâu, em ổn rồi, mọi người đâu hai? --- nó yếu ớt hỏi anh.

- Minh Đức với Khánh Bình nấu cháo cho em dưới bếp ă, 2 thằng điên đó làm anh mệt cả người, nhất định đòi làm không cho Vú Trương nấu, anh lo cho dạ dày của em quá! --- anh cố tình chọc nó cười.

- Hìhì kệ đi anh, em cũng muốn ăn thử mà, còn..... --- đang nói bỗng dưng nó nhớ ra điều gì đó --- còn Khánh Anh và Nam Phong đâu anh?

- Em còn nhắc tới cái tên Nam Phong à? nó dám bỏ em ngắt xiêu một mình vậy em quan tâm làm gì nữa? --- Hạo Thiên tức giận lên.

- Không phải đâu anh.....anh Phong cứu một người bạn thôi mà. --- nó cười hiền trấn an anh.

- Thôi em nghỉ đi cho khỏe --- Hạo Thiên khẽ hôn nhẹ lên trán nó rồi tắt đèn ra ngoài.

Về phần Minh Đức và Khánh Bình sau 2h " lên menu" (lên menu mà có 2h hò ^^) thì đã quyết định nấu cháo cho nó và mì gói cho bọn hấn, ái chà, nghe qua 2 món ăn này quá ư là cầu kỳ và vô cùng dinh dưỡng trong mắt 2 cậu ấm này:

- Anh à, Vú Trương dặn là thịt bò phải thái miếng vừa ăn, sao anh thái dày thế! --- Khánh Bình nhăn nhó.

- Ok anh biết rồi, nhưng mà em lo em đi, cà rốt không thái vỏ sao mà ăn chứ? --- Minh Đức lườm lại!
  - Người ta quên làm gì dữ vậy? --- Cứ thế 2 người cứ cãi nhau suốt, vài phút trôi qua là một cái chén đã ra đi, báo hại Vũ Trương phải dọn dẹp.
- Vừa dọn ra thì Nam Phong và Khánh Anh về tới, anh dìu Lan Châu vào Sofa và chạy lên phòng Phương Đan, khẽ mở cửa bước vào, hần thấy cái bóng đáng nhỏ bé của nó đang lìm dim trên giường, tự dưng trái tim hần như nghẹn lại, bước lại giường nó, hần sờ nhẹ những cọng tóc mai của nó:
- bé con à, cho anh xin lỗi nha, anh.....vô tâm quá! --- hần thò thẻ bên tai nó.
  - Vậy anh nói cho em nghe đi, cô gái đó là ai? --- giọng nói nó thốt lên bất ngờ làm hần giật mình.
  - Em tỉnh rồi hả?
  - NÓI! --- nó xen vào câu nói của hần và hét lớn.
  - Em ấy là Lan Châu, hồi nhỏ là hàng xóm của anh, lúc 12 tuổi theo gia đình qua Hàn, không may cha mẹ mất phải tự mưu sinh và tình cờ gặp chúng ta ở Boseong, anh và em ấy không có gì đâu em đừng hiểu lầm --- hần nói nhỏ nhẹ, phả hơi ấm vào người nó.
  - Người ta.....người ta không phải ghen với cô ấy mà tại vì..... --- nó ngượng.
  - Thôi thôi hiểu rồi cô nương, bảo bối à em nằm ở đây đi anh mang cháo lên cho em dùng, khuyến mãi cho 1 ly trà sữa nóng luôn há! --- hần véo nhẹ má nó.
  - Tuân lệnh anh đồ.....đồ đáng ghét của em hìhì! --- nó nghe tới trà sữa là mắt sáng rỡ (bệnh mà vẫn ham ăn hót uống).

Có lẽ câu chuyện tình yêu đẹp này sẽ không mấy thuận lợi rồi đây.....

(Xin lỗi mọi người nha Mun bị bệnh nên không ra chap trong hôm qua được, ủng hộ truyện tiếp nhé! Comment đi cho Mun có tinh thần viết tiếp huhu bệnh sắp chót òi)

Bạn đang đọc truyện *Có Nhóc Bướng Bỉnh Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22: Ghen Tị

Trong khi hần và nó đang ở trên phòng thì Khánh Bình bước ra phòng khách, thấy Lan Châu và Khánh Anh đang ngồi đó nhưng Khánh Anh thì khoanh tay trước mặt và nhắm mắt ngủ một cách bá đạo:

- Cô ta là ai vậy anh Khánh (ông này chuyên môn kêu Khánh Anh vậy ă pó tay)
- Anh không biết, hình như là.....bạn của Nam Phong. --- Khánh Anh nói trong khi vẫn nhắm mắt không nhìn ai, giọng nói anh trầm lặng nhưng vô cùng tà mị
- Ồ, chào.....lớp mấy vậy? --- Khánh Bình cũng không vừa, nhìn mặt Châu là ông ghét rồi, thấy có một sự nai tơ không hề nhẹ, ung dung bỏ tay vào túi quần, Bình bước lại sofa ngồi kế Khánh Anh.
- À.....Châu lớp 10, hân hạnh được làm quen bạn nha! --- cô vừa nói vừa đưa tay ra bắt tay Khánh Bình.

Bình ra lệnh cho anh vệ sĩ đứng cạnh bắt giữ:

- Xin lỗi nha, tôi không quen bắt tay với người lạ.
- hìhì không sao đâu. --- cô cười hiền.

Vừa lúc đó thì Minh Đức từ trong nhà bếp vọng ra:

- Nè, có đồ ăn rồi, 2 người xuống ăn đi!

2 ông Khánh thì đi vào đùa giỡn với nhau còn Lan Châu thì đi cà nhắc phía sau:

- Món gì mà thum quá tòi zậy anh iu? --- Khánh Anh nhào lại ôm Minh Đức từ phía sau nhìn y chan như vợ chồng.
- Chồng à, hôm nay vợ nấu mì gói cho chồng ă, thương vợ thì hun vợ miếng koai nà --- Minh Đức quay mặt ra phía Khánh Anh và chu mỏ.
- Haiz....sắp có scandal rồi! --- Khánh Bình ngồi thở dài, vừa lúc đó hấn đi xuống với vẻ mặt vui mừng.
- A, anh Phong, bạn Đan có sao không anh? --- Lan Châu thấy Khánh Anh xuống liền đứng dậy hỏi.

Cả ba người kia chăm chú nhìn 2 người đó:

- Ồ, Đan ổn rồi, em đói hong anh lấy cháo cho. --- hấn cười hiền với cô.
- Dạ đói! --- Châu cũng rep nhanh.
- Anh oi cháo của Đan để đâu ạ? --- hấn bước về phía bếp nơi Đức đang dọn mì ra.
- À.....bên đây nà em, em hâm nóng rồi để ớt vào cho Đan nha, Đan thích ăn cay. --- Đức nói nhỏ nhẹ với hấn.
- Anh Phong oi Châu hong ăn cay được đâu! --- Lan Châu nũng nịu với hấn.

Khánh Anh đang ngồi ăn với 2 tên kia thì đập bàn đứng dậy, chỉ thẳng vào mặt cô mà nói:

- Tôi nói cho cô biết, cho cô bước chân vào Nguyễn gia là ân huệ lớn nhất rồi, đừng có ở đó mà làm ra cái vẻ này nọ, cháo của Phương Đan thì là của Phương Đan, cô có tư cách ăn chung à?

Lan Châu chỉ im lặng và rung rung nước mắt, thấy vậy hấn lên tiếng:

- Cậu nói gì vậy, cháo nhiều như vậy làm sao Đan ăn hết kia chứ, cậu thật ra.....căn bản là có định kiến với Lan Châu mà. --- hấn lườm Khánh Anh.
- Thôi được rồi mấy đứa, Phong à, trong tủ có cháo gói đó em, lấy ra rồi cho tôm vào là ăn được thôi, cái này để cho Đan đi! --- Minh Đức giảng hòa, nghe vậy Châu rất ảm ức.

Khi đó, nó yếu ớt được chị Mai vệ sĩ dìu xuống nhà, bóng dáng nó kiêu sa quý phái, khoác trên người một cái áo đầm voan mỏng màu trắng, tóc xoắn nhẹ nhàng, mặc dù bệnh nhưng kiểu cách của nó trông vô cùng sang trọng:

- Mọi người làm ồn quá em không ngủ được gì tron ă. --- nó ngồi cạnh Khánh Anh.
- hìhì xin lỗi nha, em còn bệnh xuống đây chi vậy? --- Khánh Anh cười hiền và vuốt tóc nó.
- Em đâu phải bà già 80 đâu, mọi người chăm em kỹ quá em hư ă.

Trong lòng Lan Châu lúc này nghĩ rằng, Đan là một cô gái quá ư là cao quý, xem ra cô ta rất được cưng chiều, muốn quay lại với Nam Phong phải kết thân với cô gái này mới được:

- À Đan nè, xin lỗi nha, có lẽ vì mình mà bạn mới bệnh và ngất xỉu, thấy bạn vậy mình xót quá!

nó không nói gì, chỉ cười mỉm, như hiểu ý nó, hấn chen vào:

- Trà sữa nè, uống ít thôi nha, đau họng là không hát được đâu, cháo anh múc ra cho e rồi ă, ăn từ từ thôi nha! --- hấn cưng chiều nó.
- Wow thank you so much, yêu mấy anh quá hò, cơ mà cư vậy quài thì em ngày nào cũng bệnh chắc sướng lắm ha!
- Đồ ngốc! --- cả 4 đồng thanh nói.....

Không khí ở đây hình như rất vui vẻ, mọi người không xem sự có mặt của Lan Châu ra gì làm cô rất tức giận, cô thầm ghen tị với Phương Đan: " Để rồi xem, tôi sẽ cướp những gì nên thuộc về Trịnh Lan Châu " này!

(Chap khuya nha, mọi người đọc không comment gì hết ă buồn quá hò)

Bạn đang đọc truyện *Cô Nhóc Bướm Bình Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 23: Công Khai

Ăn tối xong cũng là lúc Hạo Thiên đi dự party về:

- Chào buổi tối cả nhà.

Lúc đó cả đám ở phòng khách ăn trái cây và trò chuyện vui vẻ:

- Ế hai, hai mệt hong? --- nó thấy anh thì liền chạy ra hỏi.

- Nè Nhóc, sao em không lên phòng nghỉ đi cho khỏe? --- anh nó lo lắng.

- em ổn rồi, nằm trên phòng buồn quá! --- nó ôm Hạo Thiên.

Dường như lúc này Hạo Thiên nhận ra sự có mặt của Lan Châu trong nhà, nhìn về mặt cô anh đã đoán ra được là không tốt lành rồi, cả người anh tỏa ra 1 khí chất lạnh lùng, quý phái và vương giả khiến Châu Lan 1 phút si mê:

- Chào anh, em tên là Lan Châu. --- cô đứng dậy, đi về phía anh và bắt tay.

- Ai mời cô vào đây? --- anh không bắt tay lại mà chỉ thuận miệng hỏi, nó nhìn hấn thấy hấn khó xử nên nói giùm hấn:

- À là bạn của tụi em ở đồng trà ă anh, bạn ấy mồ côi ba mẹ nên em tội nghiệp dẫn về đây luôn. --- nó nũng nịu với anh.

Lúc này Châu Lan nghĩ thầm trong bụng: " Cái gì mà tội nghiệp, cô tưởng cô là ai mà tội nghiệp tôi? Cứ chờ mà xem" chỉ có một mình Khánh Anh im lặng quan sát nét mặt của cô.

- À tôi có 1 chuyện muốn nói với mọi người. --- hấn lên tiếng phá vỡ sự im lặng nhưng...

Mọi người đều im lặng và nhìn về hấn, hấn bước đến chỗ Đan ngồi, nắm tay nó và tuyên bố:

- Tôi và Đan chính thức hẹn hò. --- hấn nhìn nó.

Tất cả mọi người vẫn im lặng, nhưng dường như Đức, Harry và Bình rất buồn, 3 người họ chỉ cười mỉm ra vẻ đã hiểu, Hạo Thiên ngồi vắt chéo chân trầm ngâm làm nó và hấn vô cùng hồ hởi:

- Mọi người nói gì đi chứ? Sao im lặng vậy? --- nó nhăn mặt.

- Anh không tán thành.....nhưng vì đứa em gái cưng của anh anh sẽ để 2 đứa quen thử! --- Hạo Thiên lên tiếng --- với một điều kiện, chỉ có nhóm chúng ta biết, chuyện này công khai sẽ có scandal và Nam Phong không được để chuyện ở đồng trà xảy ra bất kì 1 lần nào nữa! Hiểu chưa?

- hìhì em cảm ơn hai! --- nó nhào vô lòng Hạo Thiên, mùi nước hoa nhàn nhạt trên người anh khiến nó mê tít, anh đang tay ôm nó.

- Đứa em gái này không biết bao giờ mới trưởng thành đây! --- anh xoa đầu nó.

- Hìhì anh này kỳ ghê.

- À ngày mai mẹ qua nha mấy đứa, mẹ sẽ ở đây trong 1 tuần, mẹ nghe nhóc Đan nó bệnh mẹ xót lắm!

- Haha vui quá! Em nhớ mama nhiều, vậy còn Papa và Chú Lâm thì sao anh?

- Pa đang dự hội nghị của Royah ở Ý cùng với chú Lâm, pa hứa sau khi xong việc sẽ bay qua đây ă, hết tuần sau chúng ta sẽ lên du thuyền để đi Pháp!

- Wow---tụi hấn đồng thanh nói, có một chút gì đó buồn nhưng dù sao thì 3 tên kia vẫn hạnh phúc khi thấy nó cười.

Nhận ra sự có mặt của mình là thừa thái, Lan Châu lên tiếng:

- Mọi người ơi cho Châu hỏi Châu phải ngủ ở đâu vậy?

- Phòng 15, anh Khương dẫn cô ấy đi. --- Hạo Thiên ra lệnh cho vệ sĩ.

Ăn trái cây xong, cả đám tụi nó về phòng ngủ.

Sáng hôm sau nó cố tình dậy sớm làm điểm tâm cho mọi người, nó cho phép Vũ Trương nghỉ ngơi một hôm. Vừa lấy những nguyên liệu ra thì Lan Châu bước xuống:

- Có cần Châu phụ không Đan? --- cô vui vẻ hỏi nó.

- OK --- nó biết dù sao cũng phải hòa nhập với người bạn này nên quyết định vui vẻ với cô.
- Chúng ta bắt đầu từ đâu bây giờ?
- Bạn thái thịt đi, Đan sẽ làm sốt, sáng nay chúng ta ăn bánh gạo taewon và canh thịt bò kim chi.
- Mình rất thích ăn Canh kim chi ă, chúng ta làm thôi. --- Châu trả lời.

Sau một hồi vất vả trong bếp, cuối cùng cũng nấu xong:

- Châu dọn ra đi, mình lên phòng thay đồ và gọi bọn họ xuống. --- nó tháo tạp dề ra và nói, thật sự nó rất thích nấu ăn kể từ khi qua Hàn và cũng tự tin về tay nghề của mình.

Nó bước lên lầu, người nó gọi đầu tiên là hấn, khẽ gõ cửa phòng không thấy hấn trả lời nó biết là hấn còn mê ngủ, đẩy cửa bước vào:

- Nè dậy đi đồ lười! Anh định nướng đến khi nào nữa cơ chứ! --- nó lấy cọng lông ngỗng trên cây viết cọ vào mũi hấn.
- Vú Trương đi ra đi, lát tôi xuống ăn sau. --- hấn nhắm mắt nhưng lại mở miệng nói làm nó cười đắc chí, tranh thủ lúc nó không để ý hấn ôm nó vào lòng!
- Ồ...buông em ra đi, huhu đau chết rồi! --- hấn kéo nó lên trên giường với hấn.
- Báo bối à? Em dậy từ bao giờ vậy? Em sẽ làm cho trời mưa đó! --- hấn nhăn mặt véo má nó.

Lúc này nhìn hấn thật cuốn hút, đôi mắt to tròn khép lại, con trai gì da trắng nõn, tóc lại trông vô cùng baby khiến nó nhìn hoài không chán!:

- Nè đồ lười, có ai nói anh đẹp trai chưa? --- nó ngu ngơ hỏi làm hấn tỉnh ngủ.
- Ôi trời hôm nay thiên kim tiểu thư nhà họ Nguyễn khen tôi đấy à? bọn thiếu gia không dám nhận! --- hấn xà vào ôm nó.
- Mơ đi, em chỉ hỏi zậy thôi mà! --- nói xong nó rời khỏi lòng hấn và bước ra cửa!
- Nè! đi đâu đó? --- kêu mấy ông kia, anh thay đồ đi.
- tuân lệnh dợ! --- hấn cười gian trá.

Nó bước qua từng phòng, dùng giọng nói xuyên thủng không gian để kêu bọn hấn dậy (bà này dữ quá híchic tội nghiệp mấy ông kia), tất cả đã thay đồ bước xuống nhà, chỉ còn nó trên phòng đang tắm, vừa bước xuống, hấn thấy Lan Châu đeo tạp dề nấu ăn liền khen nức nở:

- Wao! em giỏi thiệt nha Châu! (thật ra là chỉ dọn ra thui ông ơi).
- Hjhj đâu có gì đâu anh.
- Anh nghe mùi là thấy thơm rồi, chắc tuyệt lắm đây. --- Đức cũng khen, chỉ có 2 tên Khánh là im lặng ngồi chờ nó xuống, Hạo Thiên ra ngoài từ sớm.

nó thay đồ xong thì bước xuống, lúc đó, hấn chạy lại kéo nó về phía hấn và mắng yêu:

- Em xem đi thay đồ cũng lâu nữa làm mọi người đợi nè, phạt em ngày mai làm điểm tâm cho tụi anh ă! --- hấn kéo ghế cho nó, nó chưa kịp nói thì Minh Đức trả lời:
- Phong à mơ đi cưng, đợi Đan nấu là tụi mình già rồi, có bao giờ xuống bếp đâu mà nấu? --- Minh Đức chọc nó. Nó cũng vừa định nói thì anh quản gia chạy vào nói:
- cậu Thiên có dặn mọi người ăn nhanh để đến studio chụp ảnh cho MV tới ă!

Tất cả mọi người vùi đầu vào những chén canh, nó tức lắm nhưng cũng không có thời gian giải thích làm cho Lan Châu cười đắc chí trong bụng!

(Mọi người chọn ă? Châu hay Đan? Có ai tức giùm Đan hong nè? t/g tức quá)

Bạn đang đọc truyện *Có Nhóc Bướng Bỉnh Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24: Con Nuôi Của Mẹ

Trong lúc tụi nó đi chụp ảnh quảng cáo cho tháng mới thì bà Anna-mẹ nó cùng với 2 đoàn trợ lý về nhà, bà có một phong cách thời trang vô cùng sang trọng, váy chữ A màu đen mix cùng với áo sơ mi màu xanh thiên thanh và vest hồ trông cực kì quyền lực, lúc này Châu đang ở trong phòng bỗng nghe thấy tiếng xe nên chạy ra xem, nhìn thấy bà ngồi nghỉ ở sofa còn 2 hàng trợ lý đứng đó cô liền tìm cách chào hỏi:

- Dạ con chào cô, cô ở nước ngoài về chắc mệt lắm hả cô? --- cô chạy lại chỗ mẹ nó và cúi đầu chào.

Bà Anna khẽ đưa tay nhắc cái kính mắt Dior ra và khoanh tay nhìn cô:

- Cô là.....???

- Dạ con là bạn của Phương Đan thừa cô, con nghe nói hôm nay cô bay nên cố tình ở nhà đón cô ạ, con tên là Lan Châu. --- cô chào hỏi giọng lễ phép.

- Oh, bạn của Đan hả con, nào lại đây, lại đây ngồi với cô nè! --- nghe tới bạn nó là bà niềm nở vậy đó.

- Cô ở xa về chắc mệt lắm hả cô, con đi pha nước chanh cho cô nha! --- Châu lễ phép nắm tay bà Anna.

- Thôi được rồi con, 2 cô cháu mình ngồi nói chuyện đi, đợi tụi nhỏ về rồi mình đi ăn. --- bà khẽ vỗ vai cô.

Sau một buổi nói chuyện, mẹ nó đã hiểu hết tình cảnh nhà Lan Châu, bà bày tỏ ra sự thông cảm sâu sắc của mình:

- Thôi, sau này con đừng lo chuyện tiền nong, học hành, cô sẽ lo cho con! --- bà ôm cô vào lòng.

- Dạ thôi, cô làm vậy con ngại lắm --- Lan Châu vừa nói vừa khóc.

- Ngại gì? À mà nek, cô có một đề nghị.....con làm con gái nuôi của cô nha! --- bà đẩy cô ra, vuốt tóc cô và nói.

- Con.....con dạ con chịu --- nói rồi cô lấy tay lau nước mắt.

- Hìhì nhân lúc tụi nhỏ chưa về mẹ dẫn con đi mua sắm, con gái của Triệu Anna này cũng phải ăn mặc đàng quàng một chút chứ.

Nghe vậy Lan Châu mở cờ trong bụng, cô tự nhủ sẽ phải ra sức lấy lòng người phụ nữ này để đạt được điều mình muốn.

- Dạ! --- nói rồi cô cười tươi.

Cô và mẹ nó lên siêu xe lamborghini thẳng tắp đến trung tâm thương mại Royah---chi nhánh của họ Nguyễn ở Hàn Quốc, cô sai bước tự tin bên bà, 2 người đi tới đâu, người ta nể sợ tới đó, ai cũng tưởng cô là con gái ruột của bà vì bà chưa bao giờ cùng nó xuất hiện ở chi nhánh thương mại tại Hàn Quốc này.

----- Về phần tụi nó -----

Buổi chụp hình diễn ra suông sẻ theo chủ đề nắng mùa thu tạm biệt hè, chụp xong hấn chạy lại chỗ nó, nào là đưa nước, lau mặt, hỏi han làm nó cảm thấy vô cùng hạnh phúc:

- Nè, được rồi, anh làm em ngại thiệt luôn ă!!! --- nó nhón chân lên véo má hấn.

- Gì mà phải ngại? Anh quan tâm bạn gái anh thôi mà! --- hấn cười với nó rồi xoa đầu nó.

- Ủa mọi người đâu rồi anh??? --- Có một cuộc bàn luận về MV mới nên đi cùng quản lí rồi, mấy chuyện này anh không có ý kiến với lại ..... ở bên em iu thích hơn ^^ --- hấn nói giọng gian xảo nhìn nó.

- Giới nịnh --- nó chu mỏ lờm hấn.

- Mẹ về rồi, đang đi mua sắm, chúng ta đến tìm mẹ trước đi! --- hấn nói rồi khoác vai nó ra xe.

Trên chiếc xế Audi:

- Đồ khùng ăn dâu hong anh??? --- nó mở tủ lạnh trong xe lấy hộp dâu tươi.

- Em dám nói anh là đồ khùng hả? Chết em rồi Nguyễn Phương Đan --- hấn nói xong kẻ sát mặt mình vào mặt nó thì.....

- Á,,,,,,cái quái gì vậy? --- hấn đang nhắm mắt nên đâu biết nó đút hấn ăn dâu.

- hìhì Em mới không tin anh đủ bản lĩnh để trả thù em í luu --- nó cong môi chề hấn.

Chiếc xe dừng lại ở bãi đỗ của Royah, mọi người sẽ ăn trưa tại đây vì đây là chuỗi nhà hàng, khách sạn và trung tâm thương mại liên thông của nhà nó. Nó được hấn mở cửa cho, bước xuống xe với phong thái đài cát và kiêu hãnh, khoát tay hấn bước vào trong, hôm nay nó mặc một chiếc crop top họa tiết đầu lâu và chân váy xòe, tóc uốn lộn nhẹ nhàng và buộc đuôi ngựa, xách tay chiếc túi LV, còn hấn thì mũ phớt, áo thun đầu lâu và quần bò, khẽ quay sang hỏi trợ lý với gương mặt lạnh nó nói:

- Mẹ tôi đang ở đâu? --- nó vẫn khoát tay hần và bước đi thong thả.
- Dạ thưa tiểu thư, phu nhân đang ở nhà hàng khu vực VIP.
- Chúng ta đến đó đi.

Đến nhà hàng, nó thấy bà Anna ngồi uống trà thì ánh mắt vô cùng rạng rỡ, chưa kịp chạy lại gọi mẹ thì nó đã thấy Lan Châu ăn mặc vô cùng sang trọng bước ra từ nhà vệ sinh và cười với mẹ nó, trong lòng nó bắt đầu cảm thấy không vui nhưng vẫn phải chạy tới chỗ và ôm choàng mẹ nó từ phía sau:

- Mama ui con nhớ mama quá hò !!! --- nó hôn mẹ nó và nũng nịu.
- Cái con bé này! Mama cũng nhớ con đến phát điên lên rồi, nghe con bệnh Mama lo lắm biết hong bé cưng! --- bà xúc động quay lại ôm chặt nó.
- Huhu con ổn rồi, thôi mình ngồi xuống đi mẹ.

Trong lúc gọi món thì bà quay sang nói với nó:

- à Đan, mẹ muốn nói với con một chuyện....
- Dạ mẹ nói đi --- nó đáp trả trong khi vẫn đang khuấy muỗng cà phê.
- Mẹ mẹ nhận Lan Châu làm con nuôi rồi --- bà Anna nói áp úng.

Nó đang đưa ly cà phê lên uống, nghe thấy câu đó thì ly cà phê rớt xuống đất, nó đập bàn đứng dậy tức giận nói:

- Ok, tùy mẹ, bữa cơm ngày hôm nay con ăn không zô, chào mẹ. --- Nó bước ra khỏi bàn trước con mắt ngạc nhiên của hần, và sự lo lắng của bà Anna, riêng Lan Châu thì trầm đặc chí. --- Nó khóc sụt sùi chạy ra khỏi trung tâm với trợ lý Mai và tắt điện thoại.

(Mun đã trở lại rồi, xl m.n nhiều nha!)

Bạn đang đọc truyện *Cô Nhóc Bướng Bỉnh Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Ra Đi

Nó vừa khóc vừa bước vào thang máy trước sự khó hiểu của mọi người ở nhà hàng, nhìn thấy nó chưa kịp xin chữ ký thì đã như vậy rồi, bước vào trong thang máy cùng trợ lý Mai, nó nghiêm giọng:

- Chị lấy phone gọi Khánh Anh, Khánh Bình và Minh Đức giùm em, em sẽ xuống xe và ra sân bay Inchoen chờ họ trước, sau khi gọi xong chị phải khóa điện thoại lại để đảm bảo không ai định vị được chúng ta chị hiểu chứ? Em không muốn mẹ và Nam Phong biết em đi đâu, sau khi em đi, chắc chắn chị sẽ bị theo dõi lúc đó chị cứ bình tĩnh đảo vài vòng rồi đến sân bay với em, Ok?

- Dạ, tiểu thư! --- Trợ lý nó vô cùng thông minh và hiểu nó.

Bước xuống sảnh chính, nó chạy nhanh ra đại lộ Seoul và bắt taxi đến thẳng sân bay, ở đây, nó dùng một sim khác để gọi cho anh 2, chú Lâm và ba nó, vì có thẻ Vip nên nó được nghỉ tại một phòng chờ 5 sao, nhắc máy gọi anh nó:

- Alo? Who's that? --- trợ lý người nước ngoài của anh nó.
- Jessica Jame (tên tiếng Anh của nó) --- nó lạnh giọng.
- Oh! vui lòng đợi tôi nói máy với ngày Nguyễn! --- nhận ra nó, ả thư ký liền nói tiếng Việt để lấy lòng.
- Alo.....s gọi hai giờ này z nhóc? --- anh nó đùa.

- Có chuyện rất dài tóm lại, em muốn rời khỏi Hàn Quốc đi đến một nơi mà mẹ không biết được để nghỉ ngơi, anh hai tìm chỗ cho em nha! --- nó nói giọng nhỏ nhẹ nhưng hơi khàn vì vừa khóc lúc nãy.

- Uhm...anh...à, ở Thụy Điển chúng ta có một hệ thống vi-la trải dài ở bờ biển, khung cảnh rất đẹp và yên tĩnh, em có thể đến đó nghỉ dưỡng một thời gian, ba và chú Lâm cũng sang đó ngay hôm qua nè. --- anh nó vừa nói vừa hất mái tóc sang một bên suy nghĩ về nó.

- Ok anh, để em call cho ba và chú 3, anh làm việc đi, có gì khi tới nơi em sẽ nói chuyện với anh.
- Thôi khỏi, anh sẽ sang với em, dù sao thì ở tổ chức anh cũng ít việc.
- Vâng, pye hai. --- nó nói xong cúp ngay lập tức và gọi cho ba nó.
- Alo ba oi, con nè ba! --- nó nũng nịu với ba nó, nó nhớ ông lắm vì lâu rồi chưa gặp ông.
- Con nào? --- ông đùa với nó, ông cũng nhớ nó lắm, nghe nó bệnh ông đã rất lo và giận, nhờ vậy ông quyết tâm hạ gục được 2 đối thủ cạnh tranh về thực phẩm.
- Ba kì ghê, con giận ba luôn --- nó nói như muốn khóc.
- Thôi... được rồi con gái, gọi ba chi vậy con?
- Ba chuẩn bị đi, con gái yêu của ba sẽ bay Thụy Điển thăm ba đây !!! --- nó cười.
- Con bệnh chưa khỏi sao con iu? Con làm ba ngạc nhiên đó! --- ba nó cười lớn thích thú.
- Thôi, không nói với ba nữa, bạn con đến rồi, à mà ba đừng cho mẹ biết nha! --- nói xong nó khóa máy.

Ba tên kia chạy ngay đến bên nó, sau đó chỉ có Khánh Anh đồng ý đi với nó, còn Khánh Bình và Minh Đức bận một hợp đồng quảng cáo điện thoại nên phải ở lại Hàn một tháng, vé máy bay đã đặt xong, 2 người kia quay về, trong phòng chờ lúc này chỉ còn nó với anh, nó nhẹ nhàng tựa vào ngực anh mà khóc, nước mắt nó rơi ra ướt cả áo của Khánh Anh, nhưng anh vẫn ghi chặt nó vào lòng và ôm nó, anh nghe nó kể lại chuyện lúc sáng, an ủi nó chân thành và....nó ngủ trong lòng anh từ lúc nào không biết. ....

Khi thức dậy nó đang ở một căn phòng lạ, nó dụi mắt nhìn xung quanh, nó đang ở đâu? Có tiếng gõ cửa, nó khó khăn chồm người dậy mời vào:

- Con ổn chưa con yêu? --- ba nó đi vào cùng một hàng người hầu, mỗi người bưng 1 mâm thức ăn.
- Con ổn rồi, mà ở đây là Thụy Điển hả ba? --- nó ngồi dậy nói nhỏ.
- Đúng rồi, con ngủ hơn 12 h đồng hồ rồi, haiz ba lo quá, tương lai của Royah làm sao khi có một con sâu lười như con quản lí đây chứ --- bá nó mừng yêu nó, ông lại giường ngồi và ra hiệu mọi người đi ra.
- Nó chế nhạo nhìn ba nó, người đàn ông này trên thương trường khát máu, lạnh lùng, nhưng tại sao trong lòng nó lại ấm áp đến như vậy, ông có một vẻ đẹp khó cưỡng, vô cùng lịch lãm, ôm nó vào lòng, mùi nước hoa Vandro trên người ông nhẹ nhàng thấm vào người nó như thời niên. Ông vuốt tóc nó, dường như nó khóc với ông:
- Ba, chú và anh con đã nghe mọi chuyện rồi, ba sẽ là mẹ con một trận, yên tâm đi bảo bối, con là duy nhất, là độc tôn trong lòng mọi người, không có bất kì kẻ nào có thể thay thế con đâu con yêu! --- ông thì thầm với nó.
- Nhưng.....---nó định nói gì đó thì ba nó cắt lời.
- Mọi người sẽ chỉ giữ bí mật cho con trong 3 ngày thôi, để mẹ con lo lắng cho con trong 3 ngày là một sự trả thù rất ác rồi đó con gái. --- ba nó cười.
- Ba không hiểu con đâu, khi mẹ nói xong chuyện đó, con tưởng tượng như giữa con và mẹ có một bức tường cản trở, mặc dù nhận con nuôi là một chuyện bình thường nhưng.....con xin lỗi ba, con không thể chấp nhận! --- nó khóc.
- Thôi ba ra ngoài cho con ăn tối, ba cố tình cho con một viên vitamin, ăn xong con nhớ uống đó nha bảo bối! --- ba nó lắc đầu trầm ngâm.

Sau khi ba nó ra ngoài, nó lấy một bộ đầm ren trắng trong tủ và đi tắm, tắm xong nó bước ra mở cửa sổ cho mát thì trước mặt nó bây giờ là hoàng hôn đã vừa tắt, những tia sáng đỏ lóe lên ở đường chân trời, biển đẹp dịu dàng, xanh rờn không một gợn sóng, gió thổi vào cửa phòng nó đẩy giúp nó bao nhiêu tâm tư phiền muộn ra ngoài, có lẽ nó nên học cách chịu đựng những chuyện như thế.....

Bạn đang đọc truyện *Cô Nhóc Bướng Bỉnh Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Chương Ngõ

Bi giờ mở máy định viết truyện, cơ mà không biết tình tiết nó sẽ như thế nào nên đành gõ xàm chơi, sẵn hỏi các bạn vài câu luôn!

1. Các bạn có cảm thấy nam chính là " Phong " quá nhảm và bị lu mờ trước Khánh Anh hk?
2. Có ai nghĩ Mun đã làm quá lên cái chuyện nhận con nuôi của mẹ Đan hk?
3. Các bạn có thích Mun cập nhật style của Đan trong quá trình viết truyện hong?
4. Đan có ích kỉ không?
5. Các bạn có thích đôi người yêu cho Đan hong?

Cuối cùng có ai thấy truyện xàm hk?

Truyện người ta bình luận quá trời, truyện mình nhìn lại ai cũng nói hay kiu viết típ mà không chịu góp ý nhiệt tình gì hết! :(

Bạn đang đọc truyện *Cô Nhóc Bướng Bỉnh Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27: Tìm Em, Anh Biết Tìm Ở Đâu?

Bầu trời mùa thu le lói những tia nắng vàng nhưng có lẽ nó khá lạnh lẽo khi hấn đang ở cái đất nước Hàn Quốc xa nhà này, đứng dựa vào cửa sổ, hấn lại nhớ nó, nhớ đến mái tóc mềm mượt, nhớ cái mùi oải hương và nhớ cả nụ cười tình nghịch của nó, đã 1 ngày trôi qua không có nó bên cạnh, hấn như một người câm điếc, không ăn không uống, thấy hấn như vậy, Lan Châu vô cùng xót xa. Người con gái này tuy bị hận thù làm mờ mắt, nhưng tình yêu cô dành cho hấn rất đậm sâu, khẽ mở cửa bước vào phòng hấn với ly sữa nóng trên tay, Châu nói khẽ:

- Anh Phong, anh uống tí sữa rồi nghỉ ngơi đi, đã hơn 24h rồi anh chẳng chịu ăn uống gì cả, như vậy hoài anh sẽ đổ bệnh cho mà xem! --- cô nói bằng giọng chân thật.

Im lặng.....

Hấn vẫn im lặng nhìn vô định về bầu trời xa xăm kia không nói gì cả.

- Được, anh có muốn nghe câu chuyện của em không? --- cô thở dài rồi ngồi thẩn ra trên giường hấn.

Thấy lạ, hấn nhìn về phía cô như muốn giục cô kể chuyện, cô hiểu ý hấn:

- Vài năm về trước tại đất nước quốc dân này có một tập đoàn thực phẩm vô cùng hùng mạnh, đồng sự trưởng và phu nhân tập đoàn đó có một cô con gái và họ sống bên nhau trong một cuộc sống phồn hoa nhung lụa,.....cho đến một ngày, có sự xuất hiện của một gã khổng lồ thực phẩm khác làm phá sản mọi hợp đồng và cả tập đoàn của nhà kia, 2 vợ chồng phải khốn đốn vai nợ, rồi lâm vào cảnh cùng bí khiến họ phải nhảy biển tự tử để lại cô con gái tự nương chấy ở nơi đất khách quê người, và.....cô gái đó là em --- nói tới đây, Lan Châu ứa nước mắt.

Khuôn mặt đẹp trai của hấn bắt đầu nhú lại, u ám và ra vẻ khó hiểu:

- Chắc anh biết đối thủ của ba mẹ em là ai! Đúng! Không ai khác ngoài Royah! --- Cô la toán lên điên loạn.

- Vậy nên, em định tiếp cận họ Nguyễn là để.....trả thù? --- hấn hỏi và đi đến bên cạnh cô.

- Chính xác là như vậy, cái gia đình này, em hận đến thấu xương từng người từng người một và em sẽ bắt họ trả giá cho những gì họ đã gây ra cho ba mẹ em! --- ánh mắt Châu đầy vẻ căm phẫn.

- Em ra ngoài đi, anh muốn nghỉ ngơi, anh nghĩ chúng ta sẽ nói chuyện sau!

Trong khi cô ra ngoài, hấn lấy điện thoại ra gọi trợ lý Triệu:

- Tìm cho tôi tin tức về tập đoàn thực phẩm gần đây vừa bị Royah làm phá sản.

Chỉ trong 2h đồng hồ, trợ lý Triệu đã có mặt tại biệt thự họ Nguyễn và mang theo một chiếc laptop cho hấn:

- Thừa thiếu gia, theo như tôi điều tra thì chính xác là họ bị Royah thôn tính, mới đầu nhìn qua có thể nghĩ là cạnh tranh thông thường, như cậu biết đấy, Royah khoảng 1 thập kỷ này đã trở thành một tập đoàn siêu cường kinh tế của quả địa cầu này, muốn nuốt chửng một công ty không phải là chuyện khó,

nhưng.....

- Nhưng cái gì? --- hấn nhìn trợ lý về nóng giận.

- Nhưng thiếu gia cậu hãy nghĩ thử xem, chủ tịch Nguyễn là một người nói chuyện có lý lẽ, nếu không đụng chạm đến ngài ấy có lẽ sẽ yên ổn, truy tìm những tin tức của gia đình họ Bạch này, tôi nhận thấy trước đây họ từng có hiềm khích, chắc anh có nghe chuyện đương kim tiểu thư Nguyễn Phương Đan được tìm về sau mười mấy năm mất tích chứ? Chính họ Bạch kia đã bắt cóc cô, trước đây thế lực của Royah chưa mạnh nên 2 nhà Nguyễn-Bạch đã cạnh tranh quyết liệt, họ Bạch đã chơi không đẹp bằng việc bắt cóc Đan tiểu thư của nhà này, về sau khi ngày Hạnh Nguyễn biết được đã trừng trị lại như vậy là nhẹ tay rồi!

- KHÔNG! KHÔNG! Ba mẹ tôi không phải như vậy! --- Lan Châu bước ra từ cánh rèm và la toáng lên.

- Châu à, em nghe rõ chưa? Chuyện gì cũng phải có cái giá của nó, anh không bắt em chấp nhận ngay bây giờ, em nên về phòng suy nghĩ đi, quay đầu lại, mọi người sẽ đón nhận em!

Sau khi hấn nói, Châu chạy thẳng về phòng và nằm khóc.

Về phần mẹ nó, bà cảm thấy vô cùng khó xử và hối hận, có lẽ bà nên hỏi ý nó trước, nhưng dù sao cũng đã nhận con nuôi rồi không lẽ bây giờ từ chối, bước vào phòng nó, bà hững hờ đứng nhìn và nhớ đến nó, bà cảm thấy khó hiểu lắm, vô cùng khó hiểu, tại sao con gái của họ Nguyễn mất tích 1 ngày rồi mà không ai có thể tìm thấy, càng nghĩ bà càng bất an. Lúc này hấn cũng vào phòng nó, căn phòng này trước đây tràn đầy nhựa sống, thơm ngát mùi oải hương, vậy mà hôm nay lại lạnh nhạt và điều hiu như thế, hấn chạy ra ban công nơi có thể nhìn thấy cả một thủ đô Seoul và gục xuống.

- Đan, Cô gái của anh! Tìm em anh biết tìm nơi đâu bây giờ! --- khuôn mặt đẹp trai của hấn nhìn vô cùng xuống sắc, đôi mi rũ xuống, góc cạnh, hấn vẫn chờ nó.

(vui lòng để lại cmt cho ý kiến)

Đã 3 ngày trôi qua, nó đi nhiều, phong cảnh Thụy Điển cổ kính và vô cùng hiền hòa khiến lòng nó ấm bao giờ hết, nó quên đi những chuyện đã qua và nó trải lòng với quá khứ, nhận thức được mẹ là người phụ nữ mà nó nợ cả đời nó lại buồn, nó biết bà đau lắm nhưng.....nó muốn chứng minh lập trường của mình, khoát tay ba nó đi trên bãi cát trắng mịn:

- Ba nè, có bao giờ ba nghĩ sẽ gục ngã trước một chuyện gì đó hong?

- Rất nhiều là khác con yêu, ba trượt đại học, ba thua lỗ, và ba từng bị giam bằng lá, tuy nhiên, bảo bố à, mỗi người chúng ta đều được an bài một số phận, chỉ cần con mạnh mẽ thì con sẽ có thể vượt qua mọi vật cản! --- ba nó xoa đầu nó.

- Biết là mạnh mẽ nhưng ba ơi, con...con bất lực, chuyện chẳng có gì to tát nhưng sao con cứ nhớ mãi, nó làm con đau và thậm chí là tức nữa! --- nó xụ mặt.

- Bảo bố à, con lớn rồi, con làm chủ bản thân con, con muốn gì và cần gì, chỉ con hiểu rõ, vì thế, con thích gì thì cứ làm, đối với đám người ngoài kia, con đặc biệt và nổi bật hơn hết, con còn sự hậu thuẫn của ba, mẹ, chú và anh trai con, hiểu chứ? --- ba nó ôn hòa.

- Vâng, cảm ơn buổi đi bộ hôm nay của ba, có lẽ con biết con nên làm gì rồi! --- Nói rồi nó chạy về biệt thự và cho người soạn đồ chuẩn bị bay.

- Nè, em định đi đâu nữa ă? --- Khánh Anh đang đọc báo thì nhú mày.

- Em muốn về Việt Nam! --- nó quá quyết.

- Em điên hả Đan, chúng ta phải tham gia các hoạt động của nhóm, phải solo và dự hàng đồng event, em về Việt Nam làm gì? --- anh để tờ báo xuống nhìn nó.

- Anh à, em suy nghĩ rồi, mỗi người chúng ta chỉ tinh khôi và tỏa sáng nhất khi đến trường, em sẽ đi học lại. --- Nó cười hiền.

- Đồ ngốc Phương Đan, em là number one rồi, ok, chúng ta sẽ comeback to school :) --- anh khoát tay nó lên đầu.

Về phần mọi người ở Hàn Quốc:

- Alo, anh hả? Anh nói sao? con gái chúng ta, nó đang ở Thụy Điển à? --- mẹ nó bả ngờ khi nhận được cuộc gọi từ ba nó.

Cúp máy xong bà vào phòng sinh hoạt báo tin cho bọn hấn:

- Các con của ta, ông nhà ta vừa gọi nói Phương Đan đang ở Thụy Điển. --- bà vui mừng.

- Bác, bác nói em ấy đang ở Thụy Điển? --- hấn chau mày.

Khánh Bình và Minh Đức đang ăn chifon thì sặc ra:

- Bác, bác biết rồi sao? --- đồng thanh.

Ánh mắt hần lãnh đạm, nhìn về phía 2 con người kia:

- 2 người biết? Khi nào? --- hần nói giọng lạnh.

2 người kia quả thật rất quá đáng, nhìn thấy hần đau khổ như vậy, buồn bã và xanh xao như vậy vẫn không nói, nhưng cũng không thể trách vì đây là lệnh của nó mà:

- Hìhì anh Phong, em...em xin lỗi, bọn em đi show mới về nên quên nói. --- Khánh Bình biện minh.

- May cho 2 người là bác đã đi rồi, nếu còn ở đây thì 2 người die, nhưng mà nè, giữ cái bí mật đó lâu như vậy chắc cũng nó rồi, tối nay khỏi cần ăn cơm nha! --- hần vừa nói vừa bước ra khỏi phòng để lại 2 tên kia chết lâm sàn, vừa bước ra thì Châu bước xuống, hần định lướt qua nhưng bị cô nắm tay lại:

- Em muốn nói chuyện với mọi người, về tất cả.

- Ok.

Tại bàn ăn:

- Con xin lỗi mẹ, xin lỗi các anh vì đã gây ra rắc rối cho mọi người, nhưng xin mọi người hãy tin con, con chỉ là, chỉ là bị hận thù che mắt thôi, con hối hận lắm rồi, thay mặt ba mẹ con, con ở đây xin lỗi mẹ vì sự mất tích của Đan trong suốt mười mấy năm qua! --- cô vừa nói vừa khóc, giọng nói vô cùng thành thật.

- Chúng tôi lấy gì để tin cô? --- Khánh Bình nói.

- Danh dự và mạng sống của tôi, mọi người có thể lấy bất cứ lúc nào! --- Cô quả quyết.

- Nhưng..... --- mẹ nó đang định nói gì đó.

Có tiếng điện thoại reo:

- Alo, mẹ, là con đây --- giọng nó âm áp.

- Con hả Đan, trời ơi mẹ mừng quá, cảm ơn con đã liên lạc với mẹ! --- bà rung rung.

- Con muốn nói một chuyện, mẹ gọi mọi người tới và bật loa lên đi!

- Ok con.

- Mọi người, Đan biết là Châu có lỗi, nhưng mọi người hãy tin tưởng Châu và cho bạn ấy một cơ hội đi, chúng ta sẽ là bạn tốt mà, Đan đã hiểu mọi chuyện rồi, mọi người xin hãy vị tha, xem như nể mặt Đan một lần nha! --- nó nũng nịu với mọi người, trước đó Châu đã chủ động gọi nó và xin lỗi mọi chuyện.

- Đan.....mình cảm ơn bạn nha! --- Châu khóc.

- Khờ quá, tại ba mẹ bạn thôi, chúng ta đâu quyết định được! --- nó nói làm mọi người bất ngờ.

- Ok, chiều ý bà rồi nhá! --- Khánh Bình cười.

- Ngoan lúm cục cưng, còn một chuyện nữa! --- nó cười lớn.

- Con đừng làm mẹ đau tim nha con gái! --- mẹ nó lo lắng.

- Không đâu mẹ, con định sẽ về Việt Nam đi học lại, muốn rủ mọi người cùng về thôi, cả Châu nữa.

- Nhưng mà những show và hợp đồng quảng cáo phải tính sao? --- Minh Đức nói sau một lúc im lặng

- Anh cứ nhờ trợ lý mở hợp báo nói đi, bồi thường hợp đồng không lẽ Royah trả không nổi.

- Ok! comeback thôi! --- hần đứng dậy nói.

Cuộc gọi kết thúc, cả đám chuẩn bị đồ đạc và quay về Việt Nam.

Chương 28: Việt Nam Oi, Tôi Đã Về!

Chuyến bay từ Thụy Điển và Hàn Quốc về Việt Nam tốt đẹp, hạ cánh an toàn trên sân bay Tân Sơn Nhất, nó và Khánh Anh bước ra từ cổng ra bên phải, hôm nay trông nó mang một vẻ đẹp cô cùng thanh lịch, phối áo sơ mi trắng phớt dài và quần skinny đen cùng với sandal đế bệt, tóc nhuộm hồng nhạt lại đen uốn cong xỏa ra bồng bềnh được cô định cùng với mũ phớt đen và mắt kính Dior trông cực kì sang chảnh, còn Khánh Anh thì quần bò và áo phông đen, cùng đội mũ phớt và đeo kính đen giống nó, chân mang adidas, nó khoát tay Khánh Anh vui vẻ đi ra cùng trợ lý Mai, phía sau là một đoàn vệ sĩ nữ. Còn phía cổng trái hân cũng bước ra, hân thì áo khoác da, quần jean đen, kính mắt Gucci và snapback, dáng đi mạnh mẽ hào phóng đồng thời khuếch tán được mùi nước hoa LV khiến hân trở thành một hoàng tử sân bay, đi cạnh hân là Minh Đức, anh mặc một chiếc áo khoác dáng dài màu royah kết hợp cùng quần thụng và phụ kiện, tuy đơn giản nhưng vô cùng bắt mắt. Phía sau là Khánh Bình và Lan Châu, dường như 2 người này đã trở nên thân thiết hơn, Châu mặc quần yếm và áo thun trơn vàng nổi bật cùng mái tóc đuôi thẳng nhuộm xanh lá, Khánh Bình thì năng động với áo khoác jean, quần skinny nam và kính râm nâu, tất cả đi cùng một đoàn khoảng 5 vệ sĩ. Khi hân nhìn thấy nó khoát tay Khánh Anh, trong lòng vô cùng tức giận, mọi người gặp nhau ở sảnh chính của sân bay, hân chạy về phía nó và ôm nó:

- Ngốc à, anh nhớ em nhiều lắm biết hong? --- hân vuốt tóc nó.

- Em cũng vậy, nhớ anh chết mất thôi. --- nó hôn lên vai hân.

- E hèm, ở đây là chỗ công cộng nha! --- Khánh Bình làm gián đoạn.

Hân nhẹ buông nó ra, lườm Khánh Bình mà nói:

- Hai đứa không? --- nói xong mọi người nhìn Bình và Châu cười gian xảo, thì ra 2 con người này đang nắm tay.

- Thôi, không nói nữa, em lên xe trước đây! --- Châu mắc cỡ đỏ mặt và bước ra dàn xếp đậu trước sân bay.

- Cái con nhỏ này! Đẻ em đi với Châu, nhưng mà chúng ta ở đâu? --- nó cười.

- Ở Tp e có 6 căn nhưng mà hầu hết là do ba em quản lí nên cũng coi như là có nhà mà không được về ấy! --- Khánh Bình xụ mặt. --- ă, anh Khánh ở tp nè, về nhà anh Khánh được hk?

- Không được đâu, anh sống với ông bà nội, mấy đứa nhoi như vậy làm sao ông anh nghỉ ngơi! --- Khánh Anh can thiệp.

- Ê! Đừng nhìn anh, ba anh có một tòa chung cư ở quận 7 cao cấp ă, nhưng mà dựa vào tính cách của mấy đứa, có muốn ở chung cư không? --- Minh Đức e ngại.

- Vậy cuối cùng còn anh/em thôi đó Phong! --- cả đám đồng thanh.

- Haiz thôi được rồi, em có 1 căn ở quận 1 ă, 9 tầng chắc ở đủ mà há, người ta còn đang định về hưởng thụ một mình hò! Coi như em tích đức đó! --- hân ỉu xù.

- Quyết định vậy đi, Châu với em ở nhà của em, còn mọi người theo anh Phong về nhà, tối nay hẹn gặp nhau ở bar đêê!!!! --- nó la lớn và chạy ra với Châu.

Nhà của hân:

Dàn xế audi (toàn chạy audi) dừng lại trước một cánh cổng trắng của ngôi nhà 9 tầng nằm kiêu hãnh giữa lòng Sài Gòn, hân tự tin bước xuống xe và 2 hàng quần gia bước ra, bọn hân bước vào phòng khách thì nằm đồ đồng ở sofa để nghỉ ngơi:

- Wow oppa, chưa bao giờ em nghe anh nói anh có nhà đẹp vậy ă, có thể nói đẹp hơn biệt thự ở Hàn Quốc của nhỏ Đan luôn! --- Khánh Bình trầm trồ.

- Ba anh mới tặng anh hồi mình deput thôi, nghỉ ngơi xù đi anh sẽ nói quần gia dẫn em lên phòng em --- hân ngã ra, khuôn mặt đầy mệt mỏi nhưng vui vì được gặp nó.

- Vừa nhìn thấy bẻ boi rộng vậy là anh đủ thích rồi ồ là la anh có thể boi chứ? --- Minh Đức nhảy tung tung.

- Bất cứ khi nào anh muốn! --- hân nhìn Minh Đức.

- Ê nhà có cocktail hong? --- Khánh Anh hỏi hân (tuy là tình địch nhưng hai người này rất quan tâm và ăn ý nhau)

- Vào quầy bar mở tủ ngăn đá ra dụng cụ pha chế để ở đó!

- Ok, có ai không uống không? --- Khánh Anh và hân nhìn hai tên kia rồi cùng cười đều

- Dĩ nhiên không rồi! --- Đức và Bình đồng thanh đáp, mặt giãn ra ngu hết sức.

Khánh Anh đi vào quầy bar và bắt đầu lấy dụng cụ ra pha chế, khi đó, hấn và 2 tên kia cùng vào xem.

- Có muốn thử? --- hấn vẫn cứ lạnh như vậy nhưng có rất nhiều trò.

- Được thôi. --- Khánh Anh thách thức.

Hấn nhảy một cái đã đứng ở trong quầy làm Khánh Bình và Minh Đức trầm trồ, 2 tên đại ngốc này được MỖI làm giám khảo. Cả hấn và Khánh Anh đều vô cùng thành thạo và điêu luyện, tay họ thoăn thoắt lắc đều những bình đựng nước, tỉ lệ chia ra giữa các thành phần vô cùng cân đối khiến họ trở thành những người vô địch trong mắt 2 tên kia (tịa 2 ông này chỉ biết học và hát thui), thành phẩm cuối cùng là 4 ly cocktail vô cùng bắt mắt:

- Khỏi nếm thử cũng thấy ngon rồi hề hề! --- Khánh Bình mặt ngu dại trước những ly nước đầy màu sắc kia.

- Muốn chết à? --- hấn và Khánh Anh cùng đập bàn nói.

- Woa, ly của Harry có mùi của bạc hà, nồng độ cồn và bạc hà được chia tỉ lệ vô cùng phù hợp, còn của Phong thì khác nha, uống vào có cảm giác thoải mái, làm cho cổ họng tan chảy, mùi hạnh nhân ngọt ngào hòa quyện đối lập với chanh tươi tạo ra một cảm giác thú vị, anh thích của Phong hơn! --- Minh Đức quyết định.

- Em thì khác, em thích cái cách mà anh Khánh cho bạc hà vào, feell lạ lẫm nhưng lại rất quyến rũ, em thích cocktail bạc hà hơn!

- Chẳng vui tí nào! --- Khánh Anh và Nam Phong lại một lần nữa đồng thanh và bỏ đi, lúc này Khánh Bình và Minh Đức vẫn còn đang say sưa với những ly cocktail ngon tuyệt!

Nhà nó:

- Châu nè, mày nghĩ mấy ông đó ở chung ỏn không? --- nó vừa ăn snack vừa trầm tư.

- Đừng lo, không ai chết đâu mà mày sợ! --- Châu thì đang khuấy ly capuccino.

- Ê xúu nữa đi shopping sẵn tặc qua xem tình hình luôn há! --- nó vẫn không yên

- Ó kè em iu! --- Châu véo má nó, 2 người không biết trở nên thân thiết từ lúc nào.

- Để tao lấy cho mày xem cái này! --- Châu phóng qua người nó chạy vào bếp.

- Á..... --- tiếng của Châu

(xin lỗi nha Mun ra chap hơi trễ, comment nha mọi người!)

Bạn đang đọc truyện *Cô Nhóc Bướng Bỉnh Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Năng Sài Gòn

Nó nghe thấy tiếng Châu la toáng trong bếp liền chạy vào:

- Mày sao vậy Châu? --- nó thấy Châu ngồi xuống nền.

- Ở ờ tao không sao, nhà có chuột. --- Châu méo mếu.

- Bớ tay mày luôn, lên lầu nghỉ đi để tao cho người dọn dẹp.

- Mà khoan, có cái này cho mày nè!

- Gì vậy? Ăn được hong? --- nó hoa mắt.

- Con nhỏ này tối ngày ăn ăn. --- Châu mắng yêu nó.

- Sĩa, không cho thì thôi! --- nó chu mỏ.
- Tăn tăn...thích hơn! --- Châu mở tủ đưa nó một chiếc bánh nhỏ màu tím.
- What's this?
- Bánh Chifon ta làm cho nhà người đấy, ăn thử xem có thích hơn?
- Ồ mùi oải hương, wow, mùi vị vô cùng tinh tế, ngọt nhưng không ngấy! Bạn yêu ơi mày là nhất rồi @@ --- nó ăn xong liền tục nịnh Châu.
- Thôi đi tiểu thư, lên thay đồ đi rồi đi dạo, ở nhà quài chán quá! --- Châu kéo nó lên lầu.

20p sau:

Châu xuống nhà trước, nhỏ mặc một chiếc áo đầm ngang gối màu vàng chanh, cut-out tinh tế, mang một đôi giày cao màu nude và đội mũ công nương. Còn nó bước xuống với một chiếc áo sơ mi jean nâu, phối với váy trắng và mang sandal, streetstyle của nó lúc nào cũng phải có một cái kính mắt Dior, tóc nó buộc hững hờ, khoe khéo phần vai trắng nõn nà:

- Nè, 2 phong cách hoàn toàn đối lập đó chị hai à? Sao nãy mày nói mặc đầm cutout nên tao mới mặc giống mày! --- Châu nhìn nó bực bội.
- Kệ đi, ta vẫn xinh lung linh đấy thôi, let's go! --- hai tay nó nựng má Châu và kiss nhẹ @@.
- Cái con này!! --- Châu chỉ biết thở dài với nó.

2 đưa nó bước ra đường với gương mặt hoàn toàn tự tin, toát lên vẻ đẹp của những quý cô sang chảnh, đặc biệt là nó, chỉ một cái chớp mắt hay một khoảnh khắc cười mỉm của nó thôi cũng đủ cho người ta rụng tim. Đến trung tâm thương mại Garden, hình ảnh hai đứa nó dẫn đầu một đoàn vệ sĩ khiến cho mọi người phải nao loạn vì tưởng " xã hội đen ", nó chỉ có việc là chỉ vào những món nó thích, lấy hàng và thanh toán đều là trợ lý và vệ sĩ làm. Đi dạo đến khu giày Vip, nó ngồi xuống thử giày thì thấy một con nhỏ tóc vàng chóc bám đuôi loạn xạ nóng giận chửi nhân viên ban đầu nó với Châu định dễ yên nhưng càng lúc nhỏ đó càng quá đáng nên nó mới ra lệnh cho trợ lý ở lại, nó và Châu đến can thiệp, đến lúc nhỏ kia vừa giờ tay tán chị nhân viên thì Châu ngăn lại:

- Dừng tay, đây là nơi công cộng đừng có quá đáng! --- ánh mắt Châu sắc bén áp đảo nhỏ kia.
- Mày có quyền à? Nhìn ăn mặc thì cũng được đó, nhưng mà sao nhiều chuyện quá vậy? Cha mẹ Không ai dạy mày à?
- nhỏ nhướng mắt khinh thường, nhưng đầu biết đã đụng vào nỗi đau mất người thân của Châu, thấy vậy nó liền tát cho nhỏ đó 1 bạt tay.
- Mày.... --- nhỏ đó đau quá không nói nên lời.
- Nói cho mà biết, đừng có hành xử như 1 con vô học như vậy, một con bé không hiểu đời mà có tư cách đụng đến bọn này à, cả chị nhân viên nữa! Ầu trĩ! --- nó cười mỉa mai.
- Được lắm! Mày chờ đi, nói cho mày biết Garden là của họ Bạch nhà tao đấy! --- nhỏ vênh mặt.

Im lặng

- Sao hả? Sợ rồi chứ gì? Đừng có mà đụng vào tao thì đúng hơn!

Nó lấy điện thoại ra:

- Alo anh hả? Anh biết thương mại Garden hk?
- Chủ tịch hội đồng quản trị Bạch Gia Long là tay sai của chú Lâm mà! --- anh nó nói trong điện thoại.
- Được rồi! Cảm ơn anh, anh về nước sớm nha! --- nó nghe xong thì nhìn nhỏ đó cười đều.
- Về hỏi Bạch Gia Long xem có biết Thomas Hạnh Nguyễn --- Nguyễn Minh Lâm là ai không! --- nói xong nó và Châu bỏ đi, để lại nhỏ kia đứng tức xì khói.

Giới thiệu nhân vật:

Tên: Bạch Ngọc Tuyết

Tuổi: 15.

Tính tình: chảnh chệ, ấu trĩ nhưng có nhiều thủ đoạn, đối thủ của nó ở Lamneon sau này.

(Mun quyết định sau này mỗi chap ra xong có 5 comment+1000view Mun mới viết tiếp @@ yêu cầu đơn giản mà)

Bạn đang đọc truyện *Cô Nhóc Bướng Bỉnh Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 30: Anh Có Người Mới

Kết thúc buổi dạo phố với tâm trạng cực kì hứng thú khi đã ra oai được với nhò Tuyết, nó và Châu phi thẳng đến nhà hấn. Quản gia của hấn ra mở cửa, nhận ra nó thì liền kính cẩn mời vào, lúc này bọn hấn ngủ trưa vẫn chưa thức. Theo hướng dẫn của quản gia, nó lên phòng hấn, châu lên phòng Bình:

Tại phòng hấn: Nó ung dung mở cửa bước vào cứ tưởng sẽ cho hấn một trận vì lười biếng, ai ngờ vào tới thì không thấy hấn đâu, hiếu kỳ nên nó đã đi ra ban công tìm hấn thì không ngờ, trước mắt nó là một cánh đồng oải hương ngát ngào, loài hoa đại diện cho con người đó, những luống oải hương thơm ngát trải dài bạt ngàn được gió đung đưa làm nó vô cùng thích thú, bỗng nhiên phía sau có người nhào tới ôm eo nó:

- Anh đi đâu vậy? --- nó nghe được hơi thở và mùi thơm đặc trưng của hấn.

- Toilet, nhớ em quá honey à! --- hấn vui đầu rồi bù xù vì nằm ngù vào tóc nó, và hôn nó tình cảm.

- Xạo ke! Chúng ta vừa gặp nhau lúc sáng mà! --- nó véo mũi hấn.

- À, anh đã cho người đăng ký hồ sơ rồi, chúng ta sẽ học ở học viện Lemonade, học ở đó cho dù là con của Obama cũng phải tuân theo nội quy. --- hấn nhỏ giọng thò thẻ ma mị vào tai nó.

- Vậy khi nào mình bắt đầu?

- Ngay sáng mai.

- Ok.

Nó và hấn nắm tay xuống lầu, mọi người đã tập trung ở dưới:

- Anh Khánh à! Có chuyện không hay rồi! Ba anh vừa cho người tới báo anh chiều nay đi xem mắt con bé tập đoàn họ Lưu.

Nghe Khánh Bình nói vậy hấn vô cùng bất ngờ nhưng hấn và nó vẫn giữ khuôn mặt lạnh và điềm tĩnh:

- Đi thi đi! --- hấn nhìn nó cười đều.

- Con bé đó tên gì nhớ? --- nó ôm hấn từ phía sau và nhìn Khánh Bình.

- Lưu Gia Tuệ. --- Khánh Bình nói có vẻ áp ứng.

- Hừm.....có sao đâu mà mọi người căng thẳng vậy? Nghĩ bọn Đan không ổn hả? Không hề nha, 1 tình yêu đẹp luôn có sự chen vào của những vật cản mà! --- nó cười lạnh.

Hấn không nói gì, chỉ siết chặt tay nó và dẫn nó ra cửa.

- Đi đâu vậy hai đứa? --- Minh Đức lo lắng.

- Hẹn hò. --- nói rồi, hấn và nó nhảy lên mô tô phóng như bay ra biển.

Trên đường đi: Gió thổi mạnh rít vào lòng 2 đứa nó, nó run rẩy ôm lấy hấn:

- Anh à, em sợ lắm, mặc dù em đã cố gắng nhưng có gì đó làm em bất an vô cùng, em.....em sợ mất anh! --- nó thì thảo với hấn, mắt rung rung ngấn lệ.

- Ngốc quá, anh không sợ thì em sợ gì, không ai có thể ngăn cản được chúng ta hiểu chưa! --- hấn quay lại hôn nó.

- Em sợ anh sẽ bỏ rơi em lần nữa!

- Thôi đi không có chuyện đó đâu! Anh khẳng định với em như vậy đấy! bảo bố à đừng lo nữa! vì em là Nguyễn Phương Đan mà!

Hấn và nó dừng trước một bãi biển, cả hai cùng nắm tay nhau đi dạo cho đến hoàng hôn, trong lòng mỗi người không khỏi bất an, lo lắng về những

chuyện sắp xảy ra!

(Mọi người làm Mun năn gē ã, bớ truyện quá trời, không có động lực viết gì tron, cmt koi)

Bạn đang đọc truyện *Cô Nhóc Bướng Bỉnh Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31: Lemonade School

Buổi tối tại nhà nó:

- Nè Đan, mày ôn hong? Đừng có giấu tao nha, tao nhìn là tao thấy hết rồi! --- Châu lo lắng nhìn nó.

- Tao ok lắm, mày yên tâm đi. --- nó cười hiền nhìn Châu.

- Chuyển kênh nha (hai bà này đang xem tv) --- Châu lấy remote.

- Ừ --- nó kiêu lời

Châu bấm liên tục những channel cho đến đài iTV, nó thấy bản nhạc của tụi nó vang lên kiêu hãnh, nó vỗ òa.

- À, lâu rồi tao không check facebook, lấy notebook ra xem thử có messenger của ai hong? --- nó nói như chợt nhớ ra điều gì đó....

- Quá trời luôn mày ơi, đa số là hỏi khi nào comeback, fan của mày đáng yêu ghê í --- Châu hoa mắt.

- Chị Mai rep hết tn giữ em nha, nói là xin lỗi mọi người vì em đã tạm ngưng hoạt động. --- nó nói xong đi lên lầu cùng Châu.

Tại nhà hấn:

- Alo con nghe --- hấn trả lời điện thoại của ba hấn.

- Tại sao hồi chiều con không đi xem mắt? --- ba hấn nghiêm giọng.

- Không thích! --- hấn trả lời

- Con có biết nếu làm thông gia với nhà họ Lưu thì công ty chúng ta sẽ ngày càng phát triển hong? --- ba hấn cố gắng giảng giải cho hấn biết.

Hấn cười đều:

- Thế nếu làm thông gia với họ Nguyễn_Royah thì sao? --- hấn nói lạnh lùng.

- Con đừng có mơ tưởng, họ Nguyễn và họ Hạo đã có hôn ước từ rất lâu rồi! --- ba hấn cười gian trá!

- Hạo Khánh Anh? --- hấn nhún mày.

- Chính xác là đã có hôn ước từ đời của ông nội Khánh Anh, nhưng vì hai bên đều sinh con trai nên sẽ áp dụng vào đời của Khánh Anh, nó và Nguyễn Phương Đan sinh ra đã ngậm chầu khóa vàng rồi con trai à! --- nói xong ba hấn ngắt máy.

Hấn nghe xong tâm trí hựt hẫng, cuộc tình này sao mà ngang trái đến như thế? Tại sao mong muốn đơn giản của hấn là được bên nó mà cũng không được? So với Khánh Anh, đúng là hấn có phần thua thiệt, ngay trong đêm đó, hấn đã vạch ra mọi kế hoạch thay đổi bản thân.

6h00 tại nhà hấn:

4 người bọn hấn đã sửa soạn xong cả, bộ vest của Lemonade càng tôn dáng giúp hấn tỏa sáng như một hoàng tử, khoát balo lên vai, bọn hấn lái xe đến đón nó và Châu.

- Tiểu thư thức chưa? --- hấn vừa dứt tay vào túi đi hiên ngang vào nhà, phía sau là vệ sĩ của nó.

- Dạ chưa! --- vệ sĩ trả lời kính cẩn.

- Cái đồ heo ngốc này, ngủ nhiều quá rồi lại sợ béo phì! --- hấn cười trong lòng nhưng lại thấy vô cùng hạnh phúc khi sắp gọi nó thức dậy.

Bước vào phòng nó:

- Nè heo! Em không định đi học sao?

- Chị Mai....đi ra đi....em chưa muốn dậy mà! --- nó ngáy ngủ làm hấn cười đau cả bụng.

- E hèm, Nam Phong thiếu gia đang đợi dưới nhà ạ, cậu ấy nói nếu tiểu thư không xuống ngay cậu ấy sẽ lên đây để gọi tiểu thư dậy --- hấn giả giọng chị Mai chọc nó, quả thực nó ngồi dậy liền:

- Á, đồ khùng tới rồi hả? --- nó xoa mắt.

- Haha, Chào buổi sáng tiểu thư! --- Một dàn hầu gái đang đứng cạnh hấn tươi cười chào nó, người cầm khăn, thức ăn, đồng phục, giày, nón, nữ trang cặp, đứng nghiêm trang.

Hấn chạy lại bên giường ôm nó!

- Em định nướng đến khi nào nữa đây? Mọi người đang chờ em đó bảo bối! --- hấn ép mặt nó vào hai tay hấn làm lộ ra cái má phúng phính và cái mỏ chu ra của nó, trông nó đáng yêu vô cùng.

- Anh đi ra đi, em VSCN xong em xuống mùa! --- nó quay lưng hấn lại và đẩy hấn ra rồi đóng sầm cửa lại.

15 phút sau, nó xuống nhà với bộ trang phục màu xanh sọc của lemonade, tóc nó tết xương cá, mái lưa thưa, mang sandal và bagschool Hàn Quốc trông nó vô cùng đáng yêu.

- Ôi trời! Mắm Đan nhà mình đây hồ ta! --- Khánh Bình chọc nó, nó tức quá liếc Châu, Châu véo Bình một cái:

- Aaaaa con gái nhà này dữ quá @@. --- Khánh Bình la.

- Thôi đi đi, trễ giờ ă! --- Minh Đức nhắc nhở.

Cổng học viện Lemonade:

4 chiếc xe hộp dừng lại, các hoàng tử và công chúa bước ra khiến ai cũng phải trầm trồ, nó tự tin khoát tay hấn, Châu khoát tay Khánh Bình Khánh Anh và Minh Đức đi sau, ngoài ra còn 2 đoàn vệ sĩ hộ tống nó, bọn nó đi tới đâu thì mọi người chen cứng đến đó. Trong đám đông ấy:

- Trời ơi, 4 chàng thiên sứ, đẹp trai quá! --- nhỏ tô son lòe lẹt nói.

- Chính nó, con nhỏ đi đầu tiên đã tát tao tại trung tâm (chỉ nó) --- Tuyết đứng nhìn nói.

- Oh, to gan vậy sao? nhưng mà chắc cũng thế lực lớn lắm! --- nhỏ thứ 3 khoanh tay vênh mặt.

- Ba nó là doanh nhân thành đạt nhất TG, Tập đoàn Royah quyền lực nhất thuộc sở hữu của nhà nó, anh trai nó - Nguyễn Hạo Thiên là bang chủ tổ chức xã hội Dairdark, một tay che trời, ba tao....là tai sai của chú nó, mẹ nó là minh tinh nổi tiếng! --- Tuyết cắn răng nghiến ra từng chữ.

- Thôi đừng đụng tới sẽ tốt hơn --- nhỏ kia nói.

- Mày ngu, chúng ta sẽ không tấn công trực diện nhưng sẽ đâm sau lưng xem nó làm gì được! --- Tuyết cười đều (xin lỗi cái bạn tên Tuyết cmt ở dưới nha).

Giới thiệu nhân vật (2 nhỏ bạn Tuyết ă)

Tên: Quỳnh Ngọc Hoa, Quỳnh Ngọc Thu.

Gia cảnh: thừa kế tập đoàn truyền thông Mai Linh.

Tính tình: chanh chọc, ấu trĩ nhưng lại rất thủ đoạn và xinh không kém Châu.

(Cmt nhá m.n)

Bạn đang đọc truyện *Cô Nhóc Bướm Bình Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

